

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

A6-0264/2009

14.4.2009

BETÆNKNING

om årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2008 og EU's
menneskerettighedspolitik
(2008/2336(INI))

Udenrigsudvalget

Ordfører: Raimon Obiols i Germà

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING **Error! Bookmark not defined.**

BEGRUNDELSE.....**Error! Bookmark not defined.**

BILAG I**Error! Bookmark not defined.**

BILAG II.....**Error! Bookmark not defined.**

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET **Error! Bookmark not defined.**

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2008 og EU's menneskerettighedspolitik (2008/2336(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EU's tiende årsberetning om menneskerettigheder 2008¹,
- der henviser til artikel 3, 6, 11, 13 og 19 i traktaten om Den Europæiske Union og EF-traktatens artikel 177 og 300,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder og samtlige relevante internationale menneskerettighedsinstrumenter²,
- der henviser til De Forenede Nationers pagt,
- der henviser til alle De Forenede Nationers menneskerettighedskonventioner og de valgfrie protokoller hertil,
- der henviser til de regionale menneskerettighedsinstrumenter, herunder især det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder, den dertil knyttede protokol om kvinders rettigheder i Afrika, den amerikanske menneskerettighedskonvention og det arabiske menneskerettighedscharter,
- der henviser til sin beslutning af 15. januar 2009 om situationen i Gaza³ og konklusionerne fra Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) af 27. januar 2009 om fredsprocessen i Mellemøsten,
- der henviser til ikrafttrædelsen af Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol (ICC) den 1. juli 2002 og til sine beslutninger om ICC⁴,
- der henviser til Europarådets konvention om bekæmpelse af menneskehandel og til EU's plan for bedste praksis fra 2005, standarder og procedurer i forbindelse med bekæmpelse og forebyggelse af menneskehandel⁵,
- der henviser til protokol nr. 13 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (ECHR) vedrørende afskaffelse af dødsstraf også i krigstid,
- der henviser til FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller

¹ Rådets dokument 14146/1/08.

² For alle relevante basistekster, se skemaet i bilag III til Udenrigsudvalgets beslutning A6-0128/2007.

³ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0025.

⁴ EFT C 379 af 7.12.1998, s. 265. EFT C 262 af 18.9.2001, s. 262. EFT C 293 E af 28.11.2002, s. 88. EUT C 271 E af 12.11.2003, s. 576. Vedtagne tekster af 22.5.2008, P6_TA(2008)0238. Vedtagne tekster af 21.10.2008, P6_TA(2008)0496.

⁵ EUT C 311 af 9.12.2005, s. 1.

- nedværdigende behandling eller straf (konventionen mod tortur),
- der henviser til FN's konvention om barnets rettigheder,
 - der henviser til FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder og tillægsprotokollen hertil,
 - der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder¹,
 - der henviser til AVS-EU-partnerskabsaftalen og ændringen heraf²,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan³ (Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder),
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om menneskerettighederne i verden,
 - der henviser til sine beslutninger om den femte og syvende session i FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC), vedtaget henholdsvis den 7. juni 2007 og 21. februar 2008⁴, samt resultaterne af forhandlingerne om UNHRC,
 - der henviser til sin beslutning af 14. februar 2006 om menneskerettigheds- og demokratiklausulen i EU-aftaler⁵,
 - der henviser til sine beslutninger af 1. februar 2007⁶ og 26. april 2007⁷ om initiativet til et universelt moratorium for dødsstraf og FN's Generalforsamlings resolution 62/149 af 18. december 2007 om det verdensomspændende moratorium for brug af dødsstraf,
 - der henviser til sin beslutning af 20. september 2001 om skamfering af kvinders kønsorganer⁸, hvori det slås fast, at enhver skamfering af denne art, uanset omfanget, er en krænkelse af kvinden og et overgreb mod hendes grundlæggende rettigheder,
 - der henviser til sin beslutning af 6. september 2007 om dialoger om menneskerettigheder og samråd om menneskerettigheder med tredjelande⁹, herunder kvinders rettigheder, som udtrykkeligt skal indgå i alle dialoger om menneskerettigheder,
 - der henviser til sin beslutning af 4. september 2008 om evaluering af EU-sanktioner

¹ EUT C 303 af 14.12.2007, s. 1.

² EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3, EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27.

³ EUT L 386 af 29.12.2006, s. 1.

⁴ EUT C 125 E af 22.5.2008, s. 220.

⁵ EUT C 290 E af 29.11.2006, s. 107.

⁶ EUT C 250 E af 25.10.2007, s. 91.

⁷ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 775.

⁸ EFT C 77 E af 28.3.2002, s. 126.

⁹ EFT C 187 E af 24.7.2008, s. 214.

- som del af EU's aktioner og politikker på menneskerettighedsområdet¹ ,
- der henviser til sin beslutning af 16. januar 2008 om en EU-strategi for børns rettigheder² ,
 - der henviser til sin beslutning af 6. juli 2006 om ytringsfrihed på internettet³ ,
 - der henviser til alle de beslutninger, som det har vedtaget om hastende sager om brud på menneskerettigheder, demokratiet og retsstatsprincippet,
 - der henviser til det europæiske ngo-menneskerettighedsforum afholdt i Lissabon i december 2007,
 - der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, som blev undertegnet af Det Europæiske Fællesskab og flertallet af dets medlemsstater den 30. marts 2007, og som fastlægger en forpligtelse til at indarbejde handicappede personers interesser og hensyn i fremme af menneskerettigheder over for tredjelande,
 - der henviser til FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere og de aktiviteter, der udøves af FN's generalsekretærs særlige repræsentant for menneskerettighedsforkæmpere,
 - der henviser til den internationale konvention til beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding, vedtaget i december 2006,
 - der henviser til Den Europæiske Unions retningslinjer for fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret⁴, om børn væbnede konflikter og om menneskerettighedsforkæmpere, samt om dødsstraf, tortur og andre former for brutal, umenneskelig eller nedværdigende behandling, menneskerettighedsdialoger med tredjelande og om fremme og beskyttelse af børns menneskerettigheder og om vold mod kvinder og bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling af kvinder,
 - der henviser til sin beslutning af 8. maj 2008 om EU-valgobservationsmissioner: mål, praksis og fremtidige udfordringer⁵,
 - der henviser til sin beslutning af 14. januar 2009 om udvikling af FN's Menneskerettighedsråd, herunder EU's rolle⁶
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45 og artikel 112, stk. 2,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A6-0264/2009),
- A. der henviser til, at menneskerettigheder og beskyttelse af sådanne rettigheder afhænger af anerkendelse af den mennesket iboende værdighed; der i denne henseende henviser

¹ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0405.

² Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0012.

³ EUT C 303 E af 13.12.2006, s. 879.

⁴ EUT C 327 af 23.12.2005, s. 4.

⁵ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0194.

⁶ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0021.

til verdenserklæringens indledning: "anerkendelse af den mennesket iboende værdighed og af de lige og ufortæbelige rettigheder for alle medlemmer af den menneskelige familie er grundlaget for frihed, retfærdighed og fred i verden",

- B. der henviser til, at retfærdighed, frihed, demokrati og retsstatsprincippet bygger på en reel anerkendelse af den mennesket iboende værdighed, og til, at en sådan anerkendelse er grundlaget for alle menneskerettigheder,
 - C. der henviser til, at Den Europæiske Unions tiende årsberetning (2008) om menneskerettighederne, der er udarbejdet af Rådet og Kommissionen, indeholder en generel oversigt over EU-institutionernes menneskerettighedsaktiviteter i og uden for EU,
 - D. der henviser til, at sigtet med denne beslutning er at undersøge, evaluere og, i særlige tilfælde, øve konstruktiv kritik af Kommissionens, Rådets og Parlamentets menneskerettighedsaktiviteter,
 - E. der henviser til, at Den Europæiske Unions interne menneskerettighedsindsats har direkte indflydelse på dens troværdighed og evne til at gennemføre en effektiv menneskerettighedspolitik udadtil,
 - F. der henviser til, at der skal gøres bestræbelser på i højere grad at rette opmærksomheden mod respekt for de grundlæggende menneskerettigheder, i forhandlinger og gennemførelse af bilaterale eller regionale handelsaftaler, også i de aftaler der indgås med vigtige handelspartnere,
 - G. der henviser til, at det er nødvendigt at overholde menneskerettighedsklausulerne i de aftaler, EU og tredjelandspartnere har undertegnet,
 - H. der henviser til, at politikker, der fremmer menneskerettighederne, fortsat er truede i adskillige regioner i verden, eftersom overtrædelser af menneskerettighederne uundgåeligt går hånd i hånd med bestræbelser fra dem, der foretager overtrædelserne, på at begrænse virkningerne af enhver politik, der fremmer menneskerettighederne, især i lande, hvor menneskerettighedsovertrædelserne er afgørende for at holde en ikke-demokratisk regering ved magten,
1. mener, at EU bør føre en sammenhængende og konsekvent politik for konsolidering og fremme af menneskerettighederne i verden, og understreger behovet for, at denne politik skal være mere effektiv;
 2. gentager sin overbevisning om, at det, hvis det skal lykkes at opnå forbedringer med hensyn til fremme af menneskerettighederne, er nødvendigt at styrke EU's fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), ligesom det er nødvendigt at sikre, at målsætningen om at fremme af menneskerettighederne som et mål for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som skitseret i artikel 11 i traktaten om Den Europæiske Union, overholdes til punkt og prikke i EU's dialoger og institutionelle forbindelser med alle lande i verden;
 3. opfordrer Kommissionen og Rådet til at gøre en større indsats for at forbedre Den

Europæiske Unions evne til at reagere hurtigt på tredjelandes brud på menneskerettighederne; understreger den vigtige rolle, som EU spiller for menneskerettighederne i verden i dag, og de dertil hørende øgede forventninger; opfordrer til en fælles menneskerettighedslinje i EU, både i politikken udadtil og inden for EU's egne grænser;

4. opfordrer til, at der udvises den størst mulige årvågenhed, for så vidt angår overholdelse af menneskerettighedsklausulerne i de aftaler, som EU og dens tredjelandspartnere har undertegnet, og til, at sådanne klausuler systematisk skal indgå i fremtidige aftaler; påpeger, at menneskerettighedsklausulen som et afgørende element bør finde anvendelse på alle aftalens bestemmelser; gentager sin opfordring til, at denne klausul systematisk ledsages af en reel håndhævelsesmekanisme;

EU's årsberetning om menneskerettigheder 2008

5. understreger relevansen af Den Europæiske Unions årsberetning om menneskerettigheder ved analysen og evalueringen af EU's menneskerettighedspolitik og anerkender, at EU-institutionernes aktiviteter på menneskerettighedsområdet spiller en positiv rolle;
6. gentager sin anmodning om, at der stilles flere og bedre oplysninger til rådighed for evalueringen af den førte politik, og at der må stilles forslag om enkeltelementer og retningslinjer med henblik på at forbedre den generelle fremgangsmåde, minimere enhver uforenelighed og tilpasse de politiske prioriteter til de enkelte lande for at kunne vedtage en landestrategi for menneskerettigheder, eller som minimum, et menneskerettighedskapitel i landestrategidokumenterne; gentager sin efterlysning af en regelmæssig vurdering af brugen og resultaterne af Den Europæiske Unions politikker, instrumenter og initiativer vedrørende menneskerettigheder i tredjelande; opfordrer Rådet og Kommissionen til at udarbejde særlige målelige indekser for at fastslå effektiviteten af disse politikker;
7. bifalder Rådets og Kommissionens offentlige forelæggelse af 2008-beretningen på mødet i Parlamentets Underudvalg om Menneskerettigheder den 4. november 2008, som faldt sammen med 60-årsdagen for verdenserklæringen om menneskerettigheder af 10. december 1948, og præsentationen på plenarmødet samme dag af tildelingen af den årlige Sakharov-pris for tankefrihed til Hu Jia fra Kina;
8. opfordrer på ny Rådet og Kommissionen til at identificere de "lande, der giver anledning til særlig bekymring", hvor det er særligt vanskeligt at fremme menneskerettighederne, samt de lande, hvor menneskerettighederne krænkes, og med henblik herpå at udvikle kriterier, ved hjælp af hvilke lande kan evalueres på grundlag af deres resultater på menneskerettighedsområdet, idet der på denne måde kan opstilles specifikke politiske kriterier;
9. opfordrer Rådet og Kommissionen til at gøre en større indsats for at formidle årsberetning om menneskerettighederne og sikre, at den når ud til så bredt et publikum som muligt; opfordrer ligeledes til offentlige oplysningskampagner med henblik på at styrke EU's profil på området;

10. opfordrer Rådet og Kommissionen til at gennemføre regelmæssige undersøgelser af virkningerne og bevidstheden i samfundet om EU's aktiviteter på menneskerettighedsområdet;
11. mener, at det af beretningen fremgår, at EU, trods henvendelserne fra en række medlemsstater, ikke har foretaget en evaluering af medlemsstaternes praksis i forhold til de amerikanske myndigheders antiterrorpolitik under George Bushs tid som præsident;
12. understreger, at indvandringspolitikken i store dele af den offentlige opinion i verden er afgørende for EU's troværdighed i dens optræden udadtil på menneskerettighedsområdet;

Rådets og Kommissionens aktiviteter på menneskerettighedsområdet i internationale fora

13. mener, at EU gennem en kvantitativ og kvalitativ forbedring af Rådets menneskerettighedssekretariat yderligere vil kunne styrke sin profil med hensyn til at fremme og sikre overholdelsen af menneskerettighederne i sin politik udadtil; forventer, at en fremtidig udnævnelse af en højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som desuden skal være næstformand for Kommissionen, vil indebære en betydelig styrkelse af konsekvensen og effektiviteten i EU's indsats, såfremt Lissabontraktaten træder i kraft;
14. finder det, i betragtning af menneskerettighedsspørgsmåls betydning i konflikt- og postkonfliktsituationer, afgørende, at EU's særlige repræsentanter fremover får et mandat, der specifikt indeholder fremme og sikring af overholdelsen af menneskerettighederne;
15. gentager sin opfordring til Kommissionen om at tilskynde EU-medlemsstaterne og de tredjelande, som der forhandles med om kommende tiltrædelse eller om styrkelse af forbindelserne, til at undertegne og ratificere alle FN's og Europarådets vigtigste konventioner om menneskerettigheder og de dertil knyttede protokoller og til at samarbejde med internationale menneskerettighedsprocedurer og -mekanismer; opfordrer navnlig til, at der indgås en rammeaftale mellem EU og UNHCR med henblik på at fremme ratificeringen og gennemførelsen af FN's konventioner i samtlige medlemsstater;
16. opfordrer Rådet og Kommissionen til at fortsætte deres ihærdige indsats for at fremme en universel ratifikation af Rom-statutten og vedtagelse af den nationale gennemførelseslovgivning i overensstemmelse med Rådets fælles holdning 2003/444/FUSP af 16. juni 2003 om Den Internationale Straffedomstol¹ og handlingsplanen fra 2004 om opfølgning på den fælles holdning; slår til lyd for, at disse bestræbelser udstrækkes til at omfatte ratifikation og gennemførelse af aftalen om privilegier og immuniteter for Den Internationale Straffedomstol, som er et vigtigt operationelt redskab for ICC; glæder sig over, at Madagaskar, Cookøerne og Surinam ratificerede Rom-statutten i 2008 og derved bragte det samlede antal af stater, der har tilsluttet sig statutten, op på 108 pr. juli 2008; kræver, at Den Tjekkiske Republik som

¹ EUT L 150 af 18.6.2003, s. 67.

det eneste EU-land, der endnu ikke har ratificeret Rom-statutten, ufortøvet gør dette¹; opfordrer indtrængende Rumænien til at opsig sin bilaterale immunitetsaftale med De Forenede Stater;

17. anmoder alle EU's formandskaber om at tage betydningen af samarbejdet med ICC på alle EU-topmøder og i alle dialoger med tredjelande op, bl.a. på topmødet mellem EU og Rusland og i dialogen mellem EU og Kina, og opfordrer indtrængende alle EU's medlemsstater til at intensivere samarbejdet med domstolen og indgå bilaterale aftaler om håndhævelse af domme samt om beskyttelse af vidner og ofre; anerkender endvidere samarbejds- og bistandsaftalen med ICC og opfordrer på denne baggrund EU og dens medlemsstater til at yde domstolen al nødvendigt bistand, herunder støtte i marken, i de verserende sager; glæder sig i denne forbindelse over Belgiens og Portugals bistand i forbindelse med anholdelsen og overgivelsen til ICC af Jean-Pierre Bemba i maj 2008;
18. opfordrer til, at Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater ufortøvet ratificerer FN's konvention om handicappedes rettigheder; fastholder, at den til konventionen knyttede protokol bør betragtes som en integreret del af denne, og slår til lyd for omgående tiltrædelse af konventionen og protokollen²;
19. understreger behovet for en yderligere styrkelse af Den Europæiske Unions og dens medlemsstaters aktive engagement, hvad angår menneskerettigheds- og demokratispørgsmål, især hvad angår deltagelsen i forskellige internationale organer i 2009, herunder i det arbejde, der gøres af UNHRC, FN's Generalforsamling, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE) og Europarådet;
20. glæder sig over den konference for menneskerettighedsforkæmpere, som blev finansieret af Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR) og afholdt i Europa-Parlamentets bygninger i Bruxelles den 7.-8. oktober 2008 som led i et større fællesinstitutionelt initiativ fra Kommissionen, Europa-Parlamentet og FN som markering af 60-årsdagen for verdenserklæringen om menneskerettigheder;
21. 22. glæder sig over det samarbejde mellem Den Europæiske Union og Europarådet, som foregår inden for rammerne af et aftalememorandum, der blev undertegnet i maj 2007; glæder sig over afholdelsen af firepartsmøder den 23. oktober 2007 og den 10. marts 2008 mellem EU's formandskab, Kommissionen, Europarådets generalsekretær og formanden for Europarådets Ministerkomité; gentager, at det er

¹ Den 18. juli 2008 havde følgende 85 stater endnu ikke ratificeret Rom-statutten: Algeriet, Angola, Armenien, Aserbajdsjan, Bahamas, Bahrain, Bangladesh, Belarus, Bhutan, Brunei, Cameroun, Kap Verde, Chile, Kina, Côte d'Ivoire, Cuba, Den Tjekkiske Republik, Den Demokratiske Folkerepublik Korea, Egypten, El Salvador, Ækvatorialguinea, Eritrea, Etiopien, Grenada, Guatemala, Guinea-Bissau, Haiti, Indien, Indonesien, Iran, Irak, Israel, Jamaica, Kasakhstan, Kiribati, Kuwait, Kirgisistan, Laos, Libanon, Libyen, Malaysia, Maldiverne, Mauretanien, Mikronesiens Føderale Stater, Moldova, Monaco, Marokko, Mozambique, Myanmar/Burma, Nepal, Nicaragua, Oman, Pakistan, Palau, Papua Ny Guinea, Filippinerne, Qatar, Den Russiske Føderation, Rwanda, Saint Lucia, Sao Tome og Principe, Saudi-Arabien, Seychellerne, Singapore, Salomonøerne, Somalia, Sri Lanka, Sudan, Swaziland, Syrien, Thailand, Togo, Tonga, Tunesien, Tyrkiet, Turkmenistan, Tuvalu, Ukraine, De Forenede Arabiske Emirater, USA, Usbekistan, Vanuatu, Vietnam, Yemen og Zimbabwe.

² Pr. november 2008: Østrig, Ungarn, Slovenien og Spanien har ratificeret både konventionen og den valgfri protokol.

meget vigtigt yderligere at fremme samarbejdet på området for menneskerettigheder, retsstatsprincippet og pluralistisk demokrati, som er de værdier, begge disse organisationer og alle EU's medlemsstater er fælles om;

23. glæder sig over den aftale, som blev undertegnet den 18. juni 2008, mellem Kommissionen og Europarådet om samarbejde i Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder; bemærker, at aftalen indeholder bestemmelser om afholdelse af regelmæssige møder, informationsudveksling og samordning af aktiviteter;
24. glæder sig over, at konventionen om klyngeammunition blev vedtaget på den diplomatiske konference i Dublin, som fandt sted den 19.-30. marts 2008; er bekymret over, at ikke alle EU's medlemsstater undertegnede konventionen på undertegningskonferencen i Oslo den 3. december 2008, og opfordrer dem til hurtigst muligt at gøre dette¹; bemærker, at der med konventionen indføres et øjeblikkeligt og betingelsesløst forbud mod alle former for klyngeammunition, som påfører civile uacceptabel skade;
25. glæder sig over Serbiens samarbejde i forbindelse med arrestationen og overførslen af Radovan Karadžić til Det Internationale Tribunal for det tidligere Jugoslavien (ICTY); noterer med bekymring, at Ratko Mladić og Goran Hadžić stadig er på fri fod og endnu ikke er blevet stillet for ICTY; opfordrer de serbiske myndigheder til at sikre fuldt samarbejde med ICTY, hvilket bør føre til arrestation og overførsel af alle de tilbageværende tiltalte for at skabe mulighed for ratifikation af en stabiliserings- og associeringsaftale;
26. opfordrer indtrængende alle medlemsstater til at samarbejde fuldt ud i de internationale strafferetlige mekanismer, især når det gælder om at bringe skyldige, der forsøger at undslippe, for retten; er alvorligt bekymret over, at Sudan stadig ikke har anholdt og overgivet Ahmad Muhammad Harun ("Ahmad Harun") og Ali Muhammad Ali Abd-Al-Rahman ("Ali Kushayb") til ICC og dermed ser bort fra sine forpligtelser i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 1593 (2005); fordømmer på det kraftigste, at Sudan har reageret med gengældelse, efter at ICC har udstedt en arrestordre mod præsident al-Bashir, og udtrykker stor bekymring over det seneste indgreb over for menneskerettighedsforkæmpere, som førte til anholdelsen i juni 2008 af Muhammed el-Sari, som er blevet idømt en fængselsstraf på 17 år for at have samarbejdet med ICC; er bekymret over, at Hassan al-Turabi, lederen af den største oppositionsgruppe Popular Congress Party (PCP) i januar 2009 blev tilbageholdt for i en udtalelse at have opfordret præsident al-Bashir til at påtage sig det politiske ansvar for de forbrydelser, der er begået i Darfur; minder endelig om sin beslutning af 22. maj 2008 om Sudan og Den Internationale Straffedomstol² og opfordrer på ny EU's formandskaber og medlemsstaterne til at leve op til og handle i overensstemmelse med deres egen ord i henhold til EU-erklæringen af marts 2008 og Rådets konklusioner om Sudan fra juni 2008, idet det anføres, at EU "er parat til at overveje foranstaltninger mod enkeltpersoner, der er ansvarlige for manglende samarbejde med ICC, hvis forpligtelsen

¹ Blandt EU's medlemsstater har Cypern, Estland, Finland, Grækenland, Letland, Litauen, Polen, Rumænien og Slovakiet endnu ikke undertegnet konventionen.

² Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0238.

i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 1593 om samarbejde med ICC fortsat tilsidesættes." ;

27. glæder sig over indledningen af den første retssag i ICC mod Thomas Lubanga fra Den Demokratiske Republik Congo (DRC), og bemærker, at der er tale om den første retssag i den internationale strafferets historie, hvor ofrene deltager aktivt i retsforhandlingerne; opfordrer i denne forbindelse indtrængende ICC til at intensivere sit opsøgende arbejde med henblik på at engagere lokalsamfund i lande i krisesituationer i en proces med et konstruktivt samspil med ICC, som skal skabe forståelse og støtte til dens mandat, håndtere forventninger og gøre de relevante lokalsamfund i stand til at følge og forstå den internationale strafferetlige proces; glæder sig over samarbejdet med Den Demokratiske Republik Congo i forbindelse med overførslen af Thomas Lubanga, Germain Katanga og Mathieu Ngudjolo til ICC; beklager imidlertid, at ICC's arrestordre for Bosco Ntaganda endnu ikke er gennemført, og opfordrer Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) til på sit kommende møde at kræve, at Bosco Ntaganda omgående anholdes og overgives til ICC; bemærker med bekymring, at den allerede ustabile situation i DRC allerede er yderligere destabiliseret af nye angreb fra the Lord's Resistance Army (LRA), som brutalt massakrerede mindst 620 civile og bortførte mere end 160 børn i perioden 24. december 2008 til 13. januar 2009 i den nordlige del af DRC; understreger derfor det presserende behov for at anholde de øverstkommanderende for LRA som krævet i Parlamentets beslutning af 21. oktober 2008 om tiltalen og retssagen mod Joseph Kony ved Den Internationale Straffedomstol¹; konstaterer med bekymring, at ICC's arrestordre på fire medlemmer af The Lord's Resistance Army i Uganda endnu ikke er blevet ført ud i livet;
28. bemærker med tilfredshed de første positive udtalelser om ICC fra den nye amerikanske regering, som anerkender, at ICC "ser ud til at blive et vigtigt og troværdigt instrument, der kan hjælpe med at holde den øverste ledelse ansvarlig for de grusomheder, som er begået i Congo, Uganda og Darfur"², og opfordrer USA til at ratificere og engagere sig yderligere i ICC, navnlig ved at samarbejde i situationer, som er genstand for undersøgelser i ICC eller foreløbige analyser;
29. bemærker på ny med tilfredshed FN's Generalforsamlings vedtagelse af erklæringen om oprindelige folks rettigheder, som skaber rammer, inden for hvilke stater kan beskytte og fremme de oprindelige folks rettigheder uden udelukkelse eller diskrimination; opfordrer derfor Kommissionen til at følge gennemførelsen af denne erklæring op, især gennem EIDHR, idet alle medlemsstaterne især opfordres til hurtigst muligt at ratificere Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) konvention 169 om oprindelige folk og stammefolk, hvor principperne i den pågældende erklæring konsolideres med et juridisk bindende instrument; glæder sig dog over Kommissionens aktiviteter til fordel for oprindelige folk og over projektet med titlen "Fremme af oprindelige folks og stammefolks rettigheder gennem juridisk rådgivning, kapacitetsopbygning og dialog", som Kommissionen og ILO i fællesskab har taget initiativ til; bemærker, at kun tre medlemsstater har ratificeret ILO-konventionen, næsten 20 år efter den trådte i kraft, nemlig Danmark, Nederlandene og Spanien; opfordrer derfor til initiativer, der kan øge

¹ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0496.

² Erklæring af ambassadør Susan E. Rice, USA's faste repræsentant, om overholdelse af den internationale humanitære folkeret, i FN's Sikkerhedsråd den 29. januar 2009.

opmærksomheden over for dette vigtige lovgivningsmæssige instrument og øge dets effektivitet ved at sikre, at det ratificeres af alle medlemsstater;

30. opfordrer på ny Kommissionen til at udarbejde en europæisk rammestrategi for romaer i lyset af romasamfundenes særlige sociale situation i Den Europæiske Union, i kandidatlandene og i lande, der deltager i stabiliserings- og associeringsprocessen; bemærker med tilfredshed Kommissionens første "EU-roma-topmøde", som fandt sted i september 2008 under fælles ledelse af Kommissionens formand og det franske formandskab, og som tog sigte på at fremme et fast tilsagn om at tage konkrete problemer op og skabe mekanismer, der kan sikre bedre forståelse for romaernes situation i hele Europa;
31. bemærker, at Durban-opfølgingskonferencen efter planen skal afholdes i Genève den 20-24. april 2009 som opfølgning på verdenskonferencen mod racisme; glæder sig over de omfattende møder, som fandt sted den 21. april-2. maj 2008 og fra den 6.-17. oktober 2008, i UNHRC, der fungerer som forberedelsesudvalg for Durban-opfølgingskonferencen; opfordrer indtrængende til, at konferencen fokuserer på gennemførelsen af Durbanerklæringen og handlingsprogrammet, fastlæggelsen af bedste praksis og eventuelle yderligere foranstaltninger for at forbedre gennemførelsen; bemærker, at EU indtrængende opfordrer til, at processen skal være fair og gennemsigtig og bygge på konsensus, og opfordrer til en bred inddragelse af civilsamfundet;
32. glæder sig over det andet europæiske forum om barnets rettigheder, som Kommissionen afholdt i marts 2008, med fokus på alarmsystemer i forbindelse med sager om forsvundne børn samt børnefattigdom og social udstødelse, med særligt henblik på romabørn;
33. glæder sig over det europæiske år for interkulturel dialog i 2008, der iværksættes på initiativ af Kommissionen og beslutninger truffet af Europa-Parlamentet og Rådet; gentager, at interkulturel dialog spiller en stadig større rolle i forbindelse med styrkelsen af europæisk identitet og borgerskab;

De Forenede Nationers Menneskerettighedsråd

34. glæder sig over UNHRC's bestræbelser og understreger dets centrale rolle i FN's struktur samt dets potentiale til at udvikle sig til en værdifuld ramme for EU's multilaterale menneskerettighedsbestræbelser; bemærker, at dette nye organ er nødt til at fortsætte sit arbejde for at opnå større troværdighed;
35. understreger, at organisationerne i civilsamfundet spiller en helt afgørende rolle for UNHRC's effektivitet;
36. glæder sig over indledningen af den universelle regelmæssige gennemgang og den første runde heraf, som fandt sted i april og maj 2008 og endte med vedtagelse af resultatrappporterne på UNHRC's plenarmøde i juni 2008; bemærker, at iværksættelsen af den nye mekanismes to første perioder har bekræftet den universelle regelmæssige gennemgangs potentiale, og har stor tiltro til iværksættelsen af ordningen med den universelle regelmæssige gennemgang med henblik på at opnå de første konkrete

resultater og forbedringer; opfordrer Rådet og Kommissionen til nøje at følge og overvåge aktiviteterne i "Universal Periodic Review", og opfordrer Rådet til at konsultere Parlamentet i denne forbindelse;

37. bemærker, som det påpeges i årsberetningen, at EU's medlemsstater er i mindretal i UNHRC; opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at råde bod på dette gennem en samordnet indsats og ved at indgå relevante alliancer med de lande og ikke-statslige aktører, som fortsætter kampen for at forsvare menneskerettighedernes universelle og udelelige natur,
38. opfordrer i denne forbindelse Rådet og Kommissionen til at styrke deres samarbejde med demokratiske regeringer fra andre regionale grupper inden for UNHRC med henblik på at forbedre chancerne for, at initiativer med sigte på overholdelse af principperne i FN's verdenserklæring om menneskerettigheder bliver vellykkede; anmoder Kommissionen om at forelægge en årsberetning om afstemningsmønstrene i FN i forbindelse med menneskerettighedsanliggender og analysere, hvordan disse påvirkes af EU's og medlemsstaternes politik samt politikken i andre blokke;
39. opfordrer til et styrket samarbejde mellem Europarådet og Den Europæiske Union om fremme af mindretalsrettigheder og beskyttelse af regionale sprog og mindretalssprog ved anvendelse af retlige værktøjer vedrørende forbud mod forskelsbehandling for at fremme mangfoldighed og tolerance;
40. bekræfter atter den store betydning af disse specielle procedurer og landemandaterne internt i UNHRC; fastholder, at proceduren for fornyelse af mandater skal være gennemsigtig; hilser FN's nye manual for særlige procedurer, velkommen og fastholder, at der skal gøres en indsats for at udpege uafhængige og erfarne kandidater, der er repræsentative, både geografisk og med hensyn til køn; bemærker de seneste udviklinger i de tematiske mandater og landemandaterne; glæder sig over de nyligt etablerede tematiske mandater, som vedrører moderne former for slaveri og adgang til rent drikkevand og sanitet; glæder sig over, at mandatet for den særlige rapportør for menneskerettighederne i Sudan er blevet forlænget indtil juni 2009;
41. glæder sig over, at EU tog initiativ til afholdelse af et særligt møde i UNHRC om Burma i oktober 2007, som kulminerede i vedtagelsen af en resolution i juni 2008 om fordømmelse af de vedvarende systematiske krænkelse af menneskerettighederne og rekruttering af børnesoldater i Burma, og opfordrer indtrængende den burmesiske regering til straks og betingelsesløst at løslade alle politiske fanger;

Resultater hvad angår Den Europæiske Unions retningslinjer for menneskerettigheder

42. mener, at oprettelsen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, trods forsinkelsen i forbindelse med den endelige ratificering af Lissabontraktaten, bør bruges proaktivt til at harmonisere de fremgangsmåder, som medlemsstaternes og Kommissionens delegationer benytter udadtil på menneskerettighedsområdet ved at være fælles om strukturer og personale for at skabe egentlige "EU-ambassader";
43. bemærker det slovenske og det franske formandskabs indsats for at færdiggøre EU's menneskerettighedsretningslinjer for barnets rettigheder; ser frem til i løbet af næste år

at modtage udkast til de specifikke gennemførelsesforanstaltninger, der vil koncentrere sig om at gennemføre den samlede og omfattende fremgangsmåde, som de centrale retningslinjer udvikler;

44. mener, at der bør træffes de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at menneskerettighedsspørgsmål følges mere systematisk af EU's missioner, f.eks. ved at udpege kontaktpunkter for menneskerettigheder og indarbejde retningslinjer om menneskerettigheder og deres gennemførelse i uddannelsesprogrammerne for de ansatte i EU's missioner;

Kvindernes situation, vold mod kvinder og kvindedrab

45. glæder sig over, at det franske formandskab i andet halvår af 2008 gav kvindespørgsmål en prioriteret status i forbindelse med EU's indsats på menneskerettighedsområdet; understreger navnlig behovet for at tackle de tragiske fænomener vold mod kvinder (herunder kvindelig omskæring) og kvindedrab (herunder kønsbestemt abort);
46. opfordrer i lyset af, at det internationale samfund ikke har kunnet afstedkomme forbedringer i Zimbabwe – vor menneskerettighedssituationen er katastrofal – Rådet og medlemsstaterne til at undersøge årsagerne dertil, at fastlægge mere effektive politikker og underrette Parlamentet om, hvilke foranstaltninger det har til hensigt at træffe i betragtning af omfanget af forbindelserne mellem EU og dens medlemsstater og mange afrikanske lande, navnlig i det sydlige Afrika;
47. glæder sig over vedtagelsen af nye retningslinjer den 8. december 2008, hvormed der blev fastlagt en omfattende strategi for styrkelse af EU's aktiviteter til forbedring af kvinders sikkerhed, navnlig i lande, der er berørt af konflikt, samt i andre lande; beklager, at Parlamentet ikke i højere grad blev inddraget i udarbejdelsen af nye retningslinjer, og opfordrer i denne forbindelse til, at der i fremtiden etableres en mekanisme til høring med Parlamentet, både når de nye retningslinjer udarbejdes, og når de vurderes og revideres;
48. gør imidlertid opmærksom på de eksisterende mangler i udviklingen af EU's politikker og aktiviteter til fordel for kvinders rettigheder; mener, at disse mangler fremgår af Rådets rapport, idet der savnes en detaljeret gennemgang ved vurderingen af de forskellige specifikke områder;

Dødsstraf

49. minder om den resolution om et moratorium for brugen af dødsstraf (resolution 62/149), som FN's Generalforsamling vedtog den 18. december 2007, hvori der opfordres til indførelse af et verdensomspændende moratorium for anvendelse af dødsstraf; understreger, at resolutionen slutter med at opfordre alle FN-medlemsstater til at indføre et moratorium for henrettelser med henblik på at afskaffe dødsstraf;
50. bifalder den fælles erklæring mod dødsstraf, som blev underskrevet den 10. oktober 2008 af Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens formænd på EU's vegne, og af formændene for Europarådets parlamentariske forsamling og Ministerråd samt Europarådets generalsekretær på den europæiske dag mod dødsstraf, der afholdes den

10. oktober hvert år; gentager, at forbuddet mod dødsstraf er en af de vigtigste bestemmelser i EU's charter om grundlæggende rettigheder, hvoraf det i artikel 2 udtrykkeligt hedder: "Ingen må idømmes dødsstraf eller henrettes";

51. bifalder den ændrede og opdaterede version af EU's retningslinjer for dødsstraf; gentager, at EU er imod dødsstraf, og giver endnu engang udtryk for sin overbevisning om, at afskaffelse af dødsstraffen bidrager til at fremme den menneskelige værdighed og den gradvise udvikling af menneskerettighederne;
52. opfordrer formandskabet til at tilskynde Italien, Letland, Polen og Spanien, der har undertegnet, men endnu ikke ratificeret protokol nr. 13 til den europæiske menneskerettighedskonvention (ECHR) om afskaffelse af dødsstraf under alle omstændigheder, til at gøre dette; anerkender i den forbindelse, at retningslinjerne om dødsstraf vil kunne gennemføres mere konsekvent, hvis medlemsstaterne undertegner og ratificerer disse protokoller og konventioner;
53. glæder sig over, at dødsstraffen er på tilbagetog, og at den i 2008 blev afskaffet i Rwanda og Usbekistan for alle former for forbrydelser; bifalder udkastet til straffelov i Iran, som forbyder stenedomme, og opfordrer indtrængende det iranske parlament til at færdiggøre straffeloven med henblik på et fuldstændigt forbud mod stening; fordømmer, at det iranske styre stadig dømmer anklagede under 18 år til døden og henretter dem (navnlig de, hvis eneste "forbrydelse" i henhold til sharialovgivningen er, at de har foretaget homoseksuelle handlinger); understreger, at Iran er det eneste land, som har henrettet ungdomsforbrydere i 2008; er dybt bekymret over, at mindst 130 andre ungdomsforbrydere sidder i dødscellen i Iran; fordømmer endnu engang det iranske styres tiltagende anvendelse af dødsstraf, hvilket placerer Iran på en andenplads, kun overgået af Kina, på oversigten over de lande, der eksekverer flest henrettelser; bemærker, at der ikke er afsagt nogen dødsdom i Guatemala; udtrykker dog bekymring over muligheden for, at dødsstraffen kan blive genindført; opfordrer Guatemalas regering til konkret at forpligte sig til at overholde det universelle moratorium for dødsstraf; bifalder imidlertid de beslutninger, der blev truffet af præsident Colom i marts 2008, og som kan føre til afskaffelse af dødsstraffen i Guatemala; giver udtryk for sin bekymring over opretholdelsen af dødsstraffen i Perus lovgivning; bemærker, at Kina siden 2007 har ladet alle sager om dødsstraf blive prøvet ved den kinesiske højesteret, men er fortsat bekymret over, at Kina stadig eksekverer det største antal henrettelser i verden; fordømmer brugen af dødsstraf i Belarus, som er det eneste land i Europa, der fortsat anvender dødsstraf, hvad der strider mod europæiske værdier;

Tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling

54. opfordrer indtrængende alle de EU-medlemsstater, der endnu ikke har undertegnet og/eller ratificeret protokollen tilknyttet konventionen imod tortur, til at gøre dette så hurtigt som muligt;
55. nærer stadig bekymring med hensyn til det virkelige engagement hos EU-medlemsstater, der nægter at underskrive den ovennævnte internationale konvention for beskyttelse af samtlige personer imod tvungen forsvinding, hvad angår menneskerettigheder; bifalder Argentinas ratificering af konventionen i maj 2008 og anmoder alle EU-medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, om ufortøvet at

undertegne og ratificere den¹;

56. hilser den ændrede udgave af EU's retningslinjer for tortur, som Rådet vedtog i april 2001 og opdaterede i 2008, velkommen, og hvis formål er at give EU et operationelt redskab, der kan anvendes ved kontakt med tredjelande på ethvert plan samt i multilaterale menneskerettighedsfora med henblik på at støtte og styrke de igangværende bestræbelser på at forebygge og udrydde tortur og mishandling i alle dele af verden; gentager, at EU er fast besluttet på at opretholde det fuldstændige forbud mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling;
57. forventer, at Rådet og Kommissionen vil styrke samarbejdet med Europarådet med henblik på at skabe et europæisk område uden tortur og andre former for mishandling som et tydeligt signal om, at de europæiske lande lægger stor vægt på at afskaffe denne form for praksis inden for deres egne grænser i første omgang og dermed fremstå som eksempel for andre lande i verden, hvor denne praksis desværre stadig optræder;
58. bifalder evalueringen af EU's retningslinjer om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, som omfatter nye henstillinger og gennemførelsesforanstaltninger med henblik på at styrke aktiviteterne på dette område yderligere; bemærker med tilfredshed medtagelsen af henstillingerne i undersøgelsen med titlen "The Implementation of the European Union Guidelines on torture and other cruel, inhuman or degrading treatment and punishment" (gennemførelsen af EU-retningslinjerne om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf), som blev forelagt for Europa-Parlamentets Underudvalg om Menneskerettigheder den 28. juni 2007 og COHOM (arbejdsgruppen om menneskerettigheder) i december 2007; glæder sig desuden over konklusionerne på baggrund af undersøgelsen af gennemførelsen af retningslinjerne; glæder sig over, at gennemførelsesforanstaltningerne er udarbejdet med henblik på at vejlede EU- og Kommissionsdelegationer; bifalder i denne forbindelse de særlige kriterier for aktiviteter, der vedrører individuelle sager, og beklager manglen på foranstaltninger til forebyggelse af overførsel af personer til et land, hvor de risikerer at blive udsat for tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling; opfordrer endnu engang indtrængende EU til at overholde de normer og standarder, der er fastsat i de internationale og regionale instrumenter, for så vidt angår tortur og mishandling;
59. glæder sig over resolution 62/148 om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, som også EU støtter, og som blev vedtaget på FN's Generalforsamling den 4. marts 2008, og minder om, at frihed fra tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf er en grundlæggende rettighed, som skal beskyttes under alle omstændigheder; konstaterer, at netværket af parlamentariske menneskerettighedsudvalg i EU afholdt sit andet møde i Europa-Parlamentet den 25. juni 2008 med særligt fokus på bekæmpelsen af tortur i overværelse af Manfred Nowak, FN's særlige rapportør om tortur;

¹ Signatarstater (pr. november 2008): Østrig, Belgien, Cypern, Danmark, Finland, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Irland, Italien, Litauen, Luxembourg, Malta, Nederlandene, Portugal, Slovakiet, Slovenien, Spanien, Sverige (kun fem lande - Albanien, Argentina, Frankrig, Honduras og Mexico - har ratificeret konventionen, som først træder i kraft efter tyve ratificeringer.)

60. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at fortsætte deres praksis med initiativer over for alle Den Europæiske Unions internationale partnere, hvad angår ratificeringen og gennemførelsen af de internationale konventioner om forbud mod brugen af tortur og mishandling, samt bestemmelsen om rehabiliteringsbistand til overlevende torturofre; opfordrer Rådet og Kommissionen til at betragte kampen mod tortur og mishandling som en hovedprioritet for EU's menneskerettighedspolitik, især gennem øget implementering af EU's retningslinjer og alle andre EU-instrumenter, såsom Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR), og ved at sikre, at medlemsstaterne afstår fra at acceptere diplomatiske forsikringer fra tredjelande, hvor der er reel risiko for, at mennesker udsættes for tortur eller mishandling;
61. gør opmærksom på vigtigheden af Rådets forordning (EF) nr. 1236/2005 af 27. juni 2005 om handel med visse varer, der kan anvendes til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf¹, og som forbyder eksport eller import af varer, der ikke kan anvendes til andet end til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, og som trådte i kraft den 30. juli 2006; opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at evaluere medlemsstaternes gennemførelse af forordningen og til at undersøge mulighederne for udvidelse af forordningens anvendelsesområde;
62. beklager, at der er over 1 350 000 internt fordrevne personer i Den Demokratiske Republik Congo (DRC), herunder 850 000 fordrevne i det nordlige Kivu; understreger endnu engang det presserende behov for foranstaltninger i form af en udtømmende undersøgelse, der har til formål at retsforfølge de ansvarlige for CNDP's (National Congress for the Defence of the People) og mai mai-soldaters drab på – ifølge skøn – 150 personer i Kiwanja i november 2008; opfordrer regeringerne i DRC og Rwanda til at yde fuld støtte til MONUC (FN's mission i DRC) i regionen i forbindelse med opfyldelsen af det fredsbevarende mandat og til at arbejde på at beskytte civile i regionen mod den vold og de grusomheder, der hidtil har fundet sted; anmoder endvidere Rådet og Kommissionen om at støtte en undersøgelse om de alvorlige overtrædelser af menneskerettighedslovgivningen, som forekommer dagligt, herunder voldtægt, udenretslige drab og tortur, samt behovet for at gennemføre en effektiv EU-strategi, der kan bidrage til at gennemføre ændringer i regionen;
63. er fortsat dybt bekymret over den katastrofale humanitære krise i Zimbabwe, koleraepidemien og Mugabe-styrets fortsatte afvisning af at reagere effektivt på krisen; opfordrer endvidere Rådet og Kommissionen til kraftigt at fordømme Mugabe-styrets handlinger og bekræfte deres støtte til befolkningen i Zimbabwe i form af et langsigtet program for humanitær bistand; fordømmer desuden Mugabes regerings intimidering og tilbageholdelse af menneskerettighedsforkæmpere og medlemmer af civilsamfundet, f.eks. af Jestina Mukoko, og opfordrer til, at de, som har begået disse handlinger, retsforfølges;

Børns rettigheder

64. understreger på ny det presserende behov for at gennemføre EU's retningslinjer om børn

¹ EUT L 200 af 30.7.2005, s. 1.

i væbnede konflikter; opfordrer indtrængende alle medlemsstater til at vedtage Paris-forpligtelserne fra 2007 om beskyttelse af børn mod ulovlig rekruttering til eller indsættelse i væbnede styrker eller væbnede grupper;

65. bifalder den opdaterede version af disse retningslinjer, som blev vedtaget den 16. juni 2008, og konstaterer med tilfredshed, at EU har pålagt ambassadørerne at udarbejde individuelle strategier for de tretten prioriterede lande med henblik på gennemførelsen af de seks nye tematiske emner, der er fastlagt i retningslinjerne: rekruttering, drab og lemlæstelse, angreb på skoler og hospitaler, blokering af humanitær adgang, seksuel og kønsrelateret vold samt krænkelser og mishandling;
66. glæder sig over vedtagelsen i juli 2008 af Det Europæiske Råds konklusioner om barnets rettigheder, navnlig børn i væbnede konflikter; konstaterer, at Rådet opfordrede Kommissionen og medlemsstaterne til fortsat at sikre sammenhæng, komplementaritet og samordning af menneskerettigheds-, sikkerheds- og udviklingspolitikker og -programmer med henblik på at imødegå væbnede konflikters konsekvenser for børn på kort, mellemlang og lang sigt på en effektiv, bæredygtig og samlet måde;
67. glæder sig over, at EU i juni 2008 vedtog den reviderede tjekliste, som har til formål at integrere beskyttelse af børn i væbnede konflikter i den europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik; bemærker, at dette indebærer omfattende forbedringer, navnlig for så vidt angår fastlæggelse af en definition af børnebeskyttelse, særlig uddannelse i forbindelse med børn i væbnede konflikter, overvågning og rapportering, forbedring af synligheden og bevidstheden, mulighed for særlig ekspertbistand på stedet og udvidelse af ekspertkommunikation mellem missionerne/aktiviteterne og Bruxelles;
68. glæder sig over formandskabets initiativer til fordel for børn i væbnede konflikter; bemærker konferencen med titlen "Øget effekt på stedet - samarbejde mellem ngo'er og EU med temaet børn i væbnede konflikter", som blev afholdt af det slovenske formandskab i april 2008;
69. tager resolutionen om børn og væbnet konflikt, som blev vedtaget den 22. februar 2008 af FN's generalforsamling, og rapporten fra FN's generalsekretærs særlige repræsentant til efterretning; fordømmer på det kraftigste rekrutteringen og anvendelsen af børn i væbnede konflikter i Tchad og Irak;
70. glæder sig over årsberetningen og konklusionerne fra FN's Sikkerhedsråds arbejdsgruppe vedrørende børn i væbnede konflikter; fordømmer på det kraftigste de alvorlige krænkelser af børns rettigheder og den fortsatte anvendelse af børn i væbnede konflikter i Sri Lanka, Burma, Filippinerne, Somalia, Congo og Burundi;
71. glæder sig over, at seksten af EU's medlemsstater¹ har underskrevet Genève-erklæringen om væbnede konflikter og udvikling, hvilket bringer antallet af underskrivende stater op på 97; opfordrer de resterende elleve EU-medlemsstater, der endnu ikke har underskrevet Genève-erklæringen, til at gøre dette hurtigst muligt;

¹ Østrig, Bulgarien, Finland, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Ungarn, Irland, Italien, Nederlandene, Portugal, Rumænien, Slovenien, Spanien, Sverige og Det Forenede Kongerige.

72. opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke har gjort dette, til ufortøvet at undertegne og ratificere protokollerne knyttet til konventionen om barnets rettigheder¹;
73. bifalder det forhold, at Kommissionen i 2008 inden for rammerne af det tematiske program "Investing in People" iværksatte en indkaldelse af forslag til projekter af ikke-statslige organisationer (ngo'er) for børn i væbnede konflikter og handel med børn; opfordrer Kommissionen til fortsat at være særligt opmærksom på situationen for børn i væbnede konflikter;

Menneskerettighedsforkæmpere

74. glæder sig over den konference for menneskerettighedsforkæmpere, som blev afholdt den 7.-8. oktober 2008; gentager EU har en forpligtelse til en bedre beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere i deres kamp for at realisere den vision, der blev fremsat i verdenserklæringen om menneskerettigheder;
75. henviser til, at millioner af børn i hele verden misbruges og udnyttes seksuelt; anmoder Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne om at gøre enhver mulig indsats for at forebygge og bekæmpe seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug af børn, beskytte rettighederne for de børn, der er ofre for seksuelt misbrug, og fremme nationalt og internationalt samarbejde i kampen mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug af børn;
76. glæder sig over Europarådets erklæring om aktiviteter til forbedring af beskyttelsen af menneskerettighedsforkæmpere og fremme af deres aktiviteter, som blev vedtaget af Ministerkomiteen den 6. februar 2008;
77. glæder sig over, at OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder om menneskerettighedsforkæmpere (ODIHR) blev oprettet i 2006 som et kontaktpunkt for menneskerettighedsforkæmpere med det formål at overvåge menneskerettighedssituationen i alle OSCE-lande; opfordrer indtrængende EU's institutioner til at øge deres støtte til menneskerettighedsforkæmpere ved at skabe et kontaktpunkt i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen med henblik på at forbedre opfølgningen af individuelle sager og samordningen med andre internationale og europæiske organisationer;
78. glæder sig over den reviderede 2008-udgave af EU's retningslinjer om menneskerettighedsforkæmpere; peger navnlig på indarbejdelsen af bestemmelser, der har til formål at forbedre den støtte og beskyttelse af menneskerettighedsforkæmpere, der ydes af EU's missioner som lokale strategier for gennemførelse af retningslinjerne, lokale arbejdsgrupper om menneskerettigheder og tilrettelæggelse af møder mindst en gang om året mellem menneskerettighedsforkæmpere og diplomater; glæder sig desuden over indarbejdelsen af muligheden for at udstede nødvisa og give midlertidigt husly i EU's medlemsstater som foranstaltninger til at yde hurtig bistand og beskyttelse til menneskerettighedsforkæmpere, som er udsat for fare i tredjelande;

¹ Valgfri protokol til konventionen om barnets rettigheder vedrørende salg af børn, børneprostitution og børnepornografi (pr. november 2008): ikke ratificeret af Den Tjekkiske Republik, Finland, Tyskland, Ungarn, Irland, Luxembourg, Malta og Det Forenede Kongerige.
Valgfri protokol til konventionen om barnets rettigheder vedrørende inddragelse af børn i væbnede konflikter (pr. november 2008): ikke ratificeret af Estland, Ungarn og Nederlandene.

79. opfordrer igen Rådet og medlemsstaterne til konkret at tage fat på spørgsmålet om nødvisa til menneskerettighedsforkæmpere ved at medtage en tydelig henvisning til den specifikke situation for menneskerettighedsforkæmpere i den nye fælles visumkodeks og derved indføre en specifik og fremskyndet visumprocedure, hvor man trækker på den irske og den spanske regerings erfaringer med dette spørgsmål; bemærker debatten om udstedelse af visa til midlertidig overførsel af menneskerettighedsforkæmpere, som er i overhængende fare eller har brug for at blive bragt i beskyttelse, og opfordrer COHOM til at træffe yderligere foranstaltninger; mener, at den fortrolige karakter af Den Europæiske Unions initiativer til fordel for menneskerettighedsforkæmpere undertiden er nyttig, men opfordrer til trods for denne fortrolighed til, at lokalt EU-personale altid bør informere ngo'er på stedet om sådanne initiativer;
80. henviser til Rådets konklusioner om Belarus af 13. oktober 2008 og formandskabets udtalelse af 30. september 2008 om parlamentsvalget i Belarus samme måned; beklager, at valget ikke levede op til de internationale standarder og ikke opfyldte OSCE's demokratiske kriterier; glæder sig over, at den sidste internationalt anerkendte, politiske fange, Alyaksandr Kazulin, var blevet løsladt inden valget; er dog fortsat bekymret over, at mindst ti aktivister fortsat afsoner straffe med "begrænset frihed", der kun tillader dem at opholde sig hjemme eller på deres arbejdsplads; er fortsat dybt bekymret over menneskerettighedssituationen i Belarus;
81. fordømmer de kinesiske myndigheders stramning af begrænsningerne over for menneskerettighedsforkæmpere forud for De Olympiske Lege, som forbød dem at anvende telefon- og internetkommunikation, sporede deres bevægelser og underlagde dem forskellige grader af husarrest og en hidtil uset grad af kontrol og overvågning, hvilket betød, at mange aktivister valgte at udsætte eller indstille deres arbejde, indtil legene var ovre;
82. henleder navnlig opmærksomheden på den betydelige virkning, som ytringsfrihed på internettet kan have på lukkede samfund, og opfordrer EU til at støtte cyberdissidenter i hele verden; anmoder derfor Kommissionen og Rådet om at rejse spørgsmålet om alle begrænsninger for levering af internet- og informationssamfundstjenester fra europæiske virksomheder i tredjelande som led i EU's eksterne handelspolitik og at anse alle unødvendige begrænsninger for leveringen af sådanne tjenester som handelshindringer;
83. er dybt bekymret over, at Iran i 2008 har fortsat bestræbelserne på at undertrykke uafhængige menneskerettighedsforkæmpere og medlemmer af civilsamfundet, og at vedvarende alvorlige krænkelser af menneskerettighederne stadig finder sted; fordømmer den vilkårlige anholdelse, tortur og fængsling af menneskerettighedsforkæmpere på grund af deres aktiviteter, med anklage om "aktiviteter, der er til fare for den nationale sikkerhed"; beklager myndighedernes nuværende kurs over for lærere og akademikere, som udelukker studerende fra adgang til videregående uddannelser, og fordømmer forfølgelsen og fængslingen af studenteraktivister;
84. er bekymret over menneskerettighedssituationen i Nicaragua og Venezuela og angrebene og chikanen mod en række menneskerettighedsorganisationer i disse lande;

opfordrer den nicaraguanske og venezuelanske regering og myndighederne i de to lande til at skride til handling med henblik på at beskytte de demokratiske rettigheder og frihedsrettigheder og retsstatsprincippet;

85. gentager sin holdning med hensyn til den cubanske modtager af Sakharov-prisen Oswaldo Payá Sardiñas og gruppen, som er kendt som "Damas de Blanco" ("kvinder i hvidt"); fordømmer kraftigt den systematiske vold og gentagne tilfælde af chikane, som Sakharov-prismodtagerne har været udsat for;

Retningslinjer for menneskerettighedsdialoger og anerkendte høringer med tredjelande

86. bemærker den reviderede udgave af retningslinjerne, som blev vedtaget under det franske formandskab om menneskerettighedsdialog med tredjelande; gentager sin opfordring til Rådet og Kommissionen om at iværksætte en omfattende evaluering af disse retningslinjer baseret på en indgående evaluering af hver dialog og de opnåede resultater og til dette formål udvikle klare indikatorer for virkningen af de enkelte dialoger og kriterierne for indledning, indstilling og genoptagelse af dialoger; understreger, at det er nødvendigt at fastholde de interinstitutionelle møder før og efter hver dialog med henblik på at øge udvekslingen af informationer mellem institutionerne og, om nødvendigt, forbedre koordineringen; betoner i denne sammenhæng, at indførelsen af menneskerettighedsstrategier baseret på de enkelte lande vil bidrage til at gøre EU's politik på dette område mere konsekvent;
87. understreger i denne forbindelse igen de forslag, der optræder i Parlamentets ovennævnte beslutning af 6. september 2007 om dialoger om menneskerettigheder og samråd om menneskerettigheder med tredjelande;
88. beklager, at Kina har udsat det ellefte topmøde mellem Kina og EU på grund af Dalai Lamas besøg i Europa; understreger nødvendigheden af en radikal intensivering og genovervejelse af menneskerettighedsdialogen mellem Den Europæiske Union og Kina; udtrykker sin bekymring over de alvorlige menneskerettighedskrænkelser i Kina og understreger, at Kina til trods for de løfter, som styret afgav forud for De Olympiske Lege i august 2008, ikke har gjort fremskridt i praksis på menneskerettighedsområdet; påpeger endvidere, at begrænsningerne i forenings-, ytrings- og religionsfriheden er strammet yderligere; fordømmer kraftigt indgrebet over for tibetanerne efter den bølge af protester, der skyllede ind over Tibet fra den 10. marts 2008, og den kinesiske regerings undertrykkelse, som siden da er taget til i Tibet, og opfordrer til på ny at indlede en alvorlig og resultatorienteret dialog mellem de to parter baseret på memorandummet om reelt selvstyre for det tibetanske folk; konstaterer, at Kinas regering til trods for sine gentagne forsikringer om, at den agter at gøre dette, endnu ikke har ratificeret den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder; henviser til sin beslutning af 17. januar 2008 om anholdelsen af den kinesiske systemkritiker Hu Jia¹, som i 2008 blev tildelt Sakharov-prisen for tankefrihed; opfordrer den kinesiske regering til omgående at løslade Hu Jia og til at ophæve husarresten af hans hustru Zeng Jinyan og hans datter; fordømmer den bølge af undertrykkelse mod underskriverne af "Charter 08", et dokument, der opfordrer til demokratiske reformer i Kina og kræver løsladelse af Liu Xiaobo, en systemkritiker,

¹ EUT C 41 E af 19.2.2009, s. 82.

som har været tilbageholdt siden den 9. december 2008; udtrykker bekymring over, at retssystemet fortsat er sårbart over for tilfældige og ofte politisk motiverede indgreb, herunder systemet med statshemmeligheder, der forhindrer den gennemsigtighed, som er nødvendig for udvikling af god regeringsførelse og et system, hvor retsstatsprincipperne er fremherskende; beklager i denne forbindelse, at advokater, som forsøger at få det kinesiske retssystem til at fungere i overensstemmelse med Kinas egen lovgivning og borgernes rettigheder, systematisk straffes; bemærker den fortsat mangelfulde internetfrihed i Kina og anmoder i denne sammenhæng de europæiske virksomheder, der tilbyder en værtstjeneste for internetindhold, om ikke at give nogen udenlandsk myndighed oplysninger, der personligt identificerer en bestemt bruger af en sådan værtstjeneste, medmindre der er tale om legitime udenlandske retshåndhævelsesformål i overensstemmelse med verdenserklæringen om menneskerettigheder;

89. er fortsat bekymret over, at menneskerettighedsdialogen med Iran har været afbrudt siden 2004 på grund af manglen på enhver form for positiv udvikling i retning af en forbedring af menneskerettighedssituationen og Irans manglende samarbejdsvilje; opfordrer de iranske myndigheder til at genoptage denne dialog med henblik på at støtte alle de berørte parter i civilsamfundet, der er tilhængere af demokrati, og gennem fredelige og ikkevoldelige midler at støtte de igangværende processer, der kan føre til demokratiske, institutionelle og forfatningsmæssige reformer, sikre bæredygtigheden af disse reformer og inddragelse af alle iranske menneskerettighedsforkæmpere og repræsentanter for civilsamfundet i samtlige politiske processer, idet deres rolle i den generelle politiske diskurs styrkes; er dybt bekymret over forværringen i 2008 af menneskerettighedssituationen i Iran og de vedvarende begrænsninger i ytrings- og forsamlingsfriheden; er i denne forbindelse dybt bekymret over undertrykkelsen af journalister, forfattere, videnskabsfolk samt forkæmpere for kvinders rettigheder og menneskerettigheder; er fortsat bekymret over undertrykkelsen af etniske og religiøse minoriteter i Iran; fordømmer den tiltagende anvendelse af dødsstraf i Iran, også i ungdomssager;
90. beklager de manglende resultater af menneskerettighedskonsultationerne mellem EU og Rusland; beklager, at de russiske myndigheder har afvist at deltage i nogen af de rundbordsmøder, der er blevet afholdt for at forberede de høringer, der involverede nationale og internationale ngo'er; bemærker, at EU under konsultationerne har taget menneskerettighedsanliggender op, navnlig ytrings- og forsamlingsfrihed, den måde, som civilsamfundet fungerer på, mindretalsrettigheder, bekæmpelse af racisme og fremmedhad og børns og kvinders rettigheder samt både EU's og Ruslands internationale menneskerettighedsforpligtelser; beklager dog, at Den Europæiske union kun har haft begrænset succes med at tilvejebringe politiske ændringer i Rusland, især hvad angår straffrihed og retsvæsenets uafhængighed, behandlingen af menneskerettighedsforkæmpere og politiske fanger, herunder Mikhail Khodorkovsky, mediernes uafhængighed og ytringsfrihed, behandlingen af etniske og religiøse mindretal, respekt for retsstatsprincipperne og beskyttelse af menneskerettighederne i de væbnede styrker, diskrimination på grund af seksuel orientering samt andre emner; henviser til sin beslutning af 19. juni 2008 om topmødet mellem EU og Rusland i

Khanty-Mansiisk den 26.-27. juni 2008¹; giver endnu en gang udtryk for sin bekymring over den forværrede situation for menneskerettighedsforkæmpere og de vanskeligheder, som ngo'er har, hvad angår registrering og udøvelse af deres aktiviteter; gentager, at det er dybt bekymret over loven mod ekstremisme, der kan få konsekvenser for den frie nyhedsstrøm og foranledige de russiske myndigheder til yderligere at begrænse uafhængige journalisters og politiske modstanderes ytringsfrihed; er under henvisning til Amnesty International-rapporten fra 2007 ydermere bekymret over, at anklagemyndigheden fortsat undlader at respektere Mikhail Khodorkovskys og hans kompagnon Platon Lebedevs ret til retfærdig rettergang i overensstemmelse med internationale standarder, og beklager dybt behandlingen af tidligere Yukos-direktør Vasily Aleksanian, som nægtede at afgive falsk vidneforklaring mod Mikhail Khodorkovsky, hvilket betød, at de russiske myndigheder tillod, at hans helbredstilstand forværredes, så han var i livsfare; tilslutter sig kravet fra Europarådets Parlamentariske Forsamling til de russiske myndigheder om at gøre brug af alle tilgængelige retsmidler til at sikre løsladelsen af Igor Sutiagin og Valentin Danilov; glæder sig over løsladelsen af Mikhail Trespashkin; beklager dybt, at ODIHR's planlagte valgobservationsmission i forbindelse med det russiske præsidentvalg i marts 2008 måtte aflyses på grund af de russiske myndigheders restriktioner og begrænsninger over for missionen;

91. opfordrer Rådet og Kommissionen til at etablere menneskerettighedsunderudvalg for alle nabolande og navnlig for Israel som led i drøftelserne om en opgradering af de bilaterale forbindelser og i overensstemmelse med parternes hensigtserklæringer efter mødet i den 16. juni 2008; glæder sig over underudvalgets første møde med Den Palæstinensiske Myndighed den 2. december 2008; gentager sin opfordring til inddragelse af parlamentsmedlemmer i forberedelserne af underudvalgenes møder, og at de bliver underrettet om resultaterne heraf; gentager, som det gælder i Tunesiens tilfælde, at der på møderne i underudvalgene især kan fokuseres på at sikre stabiliteten i det berørte underudvalg og at skabe tillid blandt parterne; bemærker, at det underudvalg, der beskæftiger sig af Marokko, med tiden bør træde ind i en mere resultatorienteret fase, opstille konkrete benchmarks og indikatorer for fremskridt og sikre muligheden for at tage enkeltsager op; understreger, at diskussionerne om menneskerettigheder bestemt ikke bør begrænses til disse underudvalg, og fremhæver betydningen af samordning med andre underudvalg, der beskæftiger sig med menneskerettighedsrelaterede emner såsom migration; fremhæver behovet for at lade disse spørgsmål indgå i den politiske dialog på højeste plan med henblik på at styrke sammenhængen i EU's politik på dette område og reducere divergenserne i de erklæringer om menneskerettighedssituationen, der fremsættes af begge parter i pressen; glæder sig i forbindelse med indgåelsen af en rammeaftale med Libyen over, at der er indledt forhandlinger, og opfordrer Rådet og Kommissionen til at tage behørigt hensyn til dialog og samarbejde om menneskerettigheder;
92. påskønner den anden runde af menneskerettighedsdialogen mellem EU og Usbekistan, der fandt sted den 5. juni 2008; noterer sig seminaret om pressefrihed, der blev afholdt i Tasjkent den 2.-3. oktober 2008; mener dog ikke, at det lykkedes at opnå målet med seminaret, som var at indlede en åben drøftelse om menneskerettighedskrænkelser og pressefrihed i Usbekistan, hvilket oprindeligt var hensigten; konstaterer den fortsatte

¹ Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0309.

mangel på uafhængig international efterforskning af Andijan-massakren, og at der ikke er sket nogen form for forbedring af menneskerettighedssituationen i Usbekistan; glæder sig over løsladelsen af to menneskerettighedsforkæmpere Dilmurod Mukhiddinov og Mamarajab Nazarov; fordømmer fængslingen af mindst elleve menneskerettighedsforkæmpere og uafhængige journalister som følge af politisk begrundede anklager og opfordrer myndighederne i Usbekistan til at løslade alle menneskerettighedsforkæmpere og andre politiske fanger; gentager sin dybe bekymring over fængslingen af Salijon Abdurakhmanov, en uafhængig journalist, og Agzam Turgunov, en menneskerettighedsaktivist; tager Rådets konklusioner af 13. oktober 2008 om Usbekistan til efterretning; opfordrer myndighederne i Usbekistan til at godkende akkrediteringen af den nye landedirektør for Human Rights Watch og tillade denne organisation og andre internationale organisationer og ngo'er at arbejde uhindret; anmoder Usbekistan om at samarbejde fuldt ud og på effektiv vis med FN's særlige rapportører om tortur og ytringsfrihed og til at ophæve restriktionerne for registrering af ngo'er og deres aktiviteter i Usbekistan; bemærker, at Rådet har besluttet ikke at forny de rejserestriktioner, der gælder for visse personer i henhold til den fælles holdning 2007/734/FUSP¹, der var blevet suspenderet i overensstemmelse med Rådets konklusioner af 15.-16. oktober 2007 og 29. april 2008; glæder sig over, at Rådet dog har besluttet for en periode på tolv måneder at forny den våbenembargo, der blev indført med den fælles holdning; opfordrer Rådet og Kommissionen til at undersøge den generelle menneskerettighedssituation i Usbekistan; gentager sin opfordring til omgående løsladelse af politiske fanger; tager erklæringen fra EU's formandskab af 17. december 2008 om individuelle sager til efterretning;

93. glæder sig over, at EU og Turkmenistan afholdt den første runde af menneskerettighedsdialogen i juli 2008; glæder sig over de stigende bekymringer over menneskerettighedssituationen i Turkmenistan, navnlig hvad angår ytrings- og forsamlingsfrihed, retsvæsenets uafhængighed og den måde, som civilsamfundet fungerer på; henviser til sine beslutninger af 20. februar 2008 om en EU-strategi for Centralasien² og gentager, at Turkmenistan bør opnå fremskridt på afgørende områder, så der i EU kan arbejdes videre med interimsaftalen, bl.a. ved at tillade Den Internationale Røde Kors Komité fri og uhindret adgang, ved betingelsesløs løsladelse af alle politiske fanger og samvittighedsfanger, ved at afskaffe alle officielle hindringer for at kunne rejse frit og ved at tillade alle ngo'er og menneskerettighedsorganer at operere frit i landet;
94. støtter Rådet i dets vilje til at etablere menneskerettighedsdialoger med hvert enkelt af de øvrige centralasiatiske lande; opfordrer til, at dialogerne bliver resultatorienterede og fuldt ud i tråd med EU's retningslinjer om menneskerettighedsdialoger med tredjelande, idet man sikrer inddragelse af civilsamfundet og Europa-Parlamentet; slår til lyd for etablering af dialoger, der skal underbygges med tilstrækkelige midler inden for Rådets og Kommissionens sekretariat;
95. konstaterer betydningen af både Tyrkiets og EU's engagement i Tyrkiets tiltrædelsesproces for de igangværende menneskerettighedsreformer i Tyrkiet; anser det

¹ Rådets fælles holdning 2007/734/FUSP af 13. november 2007 om restriktive foranstaltninger over for Usbekistan (EUT L 295 af 14.11.2007, s. 34).

² Vedtagne tekster, P6_TA(2008)0059.

for et positivt skridt i retning af ytringsfrihed i Tyrkiet, at regeringen har tilladt kurdiske fjernsynsudsendelser; beklager dog, at det stadig er forbudt at benytte det kurdiske sprog i parlamentet og i politiske kampagner; gentager, at der er behov for yderligere lovgivningsmæssige reformer for at sikre respekt for og beskyttelse af mindretal og fuldstændig ytringsfrihed i lovgivning og i praksis i overensstemmelse med den europæiske menneskerettighedskonvention og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis; bemærker med bekymring, at der ikke er sket fremskridt med hensyn til ratificeringen af menneskerettighedsinstrumenter, navnlig konventionen om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, FN's konvention om handicappedes rettigheder og tillægsprotokol nr. 4, 7 og 12 til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention;

96. opfordrer den nye pakistanske regering til at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger for at forbedre menneskerettighedssituationen i Pakistan; henviser til Amnesty International's anmodning til den pakistanske regering om at genindsætte alle de dommere, der på ulovlig vis blev afsat af den tidligere præsident Pervez Musharraf i 2007; glæder sig over, at EU udsendte en uafhængig valgobservationsmission i forbindelse med parlamentsvalget i februar 2008; bemærker med tilfredshed, at valget foregik korrekt, og at det medførte øget tiltro blandt borgerne til den demokratiske proces; bemærker, at EU går ind for en styrkelse af de demokratiske institutioner, og opfordrer Rådet og Kommissionen til at støtte demokratibevægelsen, der blev etableret af retsvæsenet og advokatsamfundet, navnlig ved at udsende invitationer til nogle af disses repræsentanter, herunder Iftikhar Mohammad Choudhry; understreger, at menneskerettighederne bør være blandt EU's højst prioriterede områder inden for rammerne af en fortsat dialog med Pakistan;
97. glæder sig over Rådets forslag om igangsættelse af en menneskerettighedsdialog med en række Latinamerikanske lande; understreger, at det er hensigtsmæssigt at inddrage landene i Mellemamerika; bemærker den cubanske regerings underskrivelse af den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder i februar 2008; opfordrer til, at disse konventioner ratificeres uden forbehold; anmoder den cubanske regering om at frigive alle politiske fanger og overholde rettighederne i de indgåede traktater; bemærker Rådets beslutning af 20. juni 2008 om at ophæve de formelle sanktioner over for Cuba;
98. opfordrer Rusland til som besættelsesmagt i Georgien at konsolidere menneskerettighederne i Abkhasien og Sydossetien, herunder borgernes ret til at vende tilbage til deres hjem; opfordrer alle parter til fortsat at gennemføre deres forpligtelser i henhold til aftalerne af 12. august og 8. september 2008; opfordrer indtrængende alle de berørte parter til fortsat at forelægge detaljerede kort og oplysninger vedrørende alle de områder, der er berørt af konflikten, og hvor der anvendtes klyngebomber, med henblik på at fremme indsamlingen af klyngeammunition og gøre disse områder sikre for civile; mener også, at begge regeringer bør sikre, at offentligheden har kendskab til faren ved ueksploderede objekter gennem offentlige oplysningskampagner; anmoder de ansvarlige myndigheder om at gå med til at acceptere tilstedeværelsen af internationale

menneskerettighedsobservatører i Sydossetien og Abkhasien;

99. er bekymret over de manglende fremskridt med hensyn til menneskerettighedssituationen i Burma, navnlig på baggrund af det kommende valg i 2010; fordømmer de nylige anholdelser og domfældelser efter skueprocesser af over 100 medlemmer af den burmesiske opposition og de meget strenge domme, som de idømtes; opfordrer indtrængende den burmesiske regering til straks at frigive alle politiske fanger; mener, at Parlamentet bør sende en mission på højt niveau til Burma, eftersom den nuværende menneskerettighedssituation fortsat ikke er blevet forbedret på trods af alle sanktioner, og at det internationale pres på den burmesiske regering må øges;

Generel kontrol med Rådets og Kommissionens aktiviteter, herunder de to formandskabers resultater

100. opfordrer Rådets formandskab til at fokusere på lande med en særlig foruroligende menneskerettighedssituation;
101. glæder sig over de begivenheder og drøftelser, der har fundet sted inden for rammerne af det europæiske år for interkulturel dialog 2008, og bemærker med tilfredshed de initiativer, der er blevet taget i løbet af de to formandskaber;
102. glæder sig over EU's tiende ngo-menneskerettighedsforum, der blev tilrettelagt af det franske formandskab og Kommissionen, som blev afholdt den 10. december 2008 i anledning af 60-årsdagen for FN's verdenserklæring om menneskerettighederne, og som især handlede om forskelsbehandling af kvinder;
103. anmoder EU om at yde en større og mere konsekvent indsats for at finde en politisk løsning på konflikten i Darfur og fremme gennemførelsen af en overordnet fredsaftale; understreger behovet for at ophæve straffrihed og gennemføre FN's Sikkerhedsråds sanktioner; glæder sig over EU's støtte til de arrestordrer, som ICC har udstedt i forbindelse med Darfur; bemærker, at de skal efterkommes snarest muligt;
104. glæder sig over FN's Sikkerhedsråds resolution 1834 af 24. september 2008 om forlængelse af beføjelserne for FN-missionen i Den Centralafrikanske Republik og Tchad indtil marts 2009 samt FN's planer om at godkende indsættelse af en militær FN-komponent til at følge op på EUFOR Tchad/RCA i både Tchad og Den Centralafrikanske Republik;
105. bifalder, at Rådet udarbejder og regelmæssigt opdaterer lister over lande i fokus, hvor der gøres en yderligere samordnet indsats med henblik på gennemførelse af Den Europæiske Unions retningslinjer om børn og væbnede konflikter, dødsstraf, (de såkaldte lande "i overgangsfase") og menneskerettighedsforkæmpere;
106. gentager sit krav om, at alle drøftelser om menneskerettigheders og demokrati med tredjelande, instrumenter, dokumenter og rapporter, herunder årsberetningerne om menneskerettigheder, udtrykkeligt tager fat på diskriminationsspørgsmål, inklusive spørgsmål om etniske, nationale og sproglige mindretal, religionsfrihed, herunder intolerance over for enhver religion og diskriminatorisk praksis over for

mindretalsreligioner, katebaseret diskrimination, beskyttelse og fremme af de indfødte befolkningsgruppers rettigheder, kvinders menneskerettigheder, børns rettigheder, handicappede personer, også mentalt handicappede samt personer af en hvilken som helst seksuel orientering, idet deres organisationer inddrages fuldt ud, både inden for EU og i tredjelande, hvor det er relevant;

107. bemærker EU's initiativ vedrørende Middelhavet, som det franske formandskab iværksatte som et nyt arbejdsområde for at fremme demokrati og respekt for menneskerettighederne i Middelhavsområdet; understreger, at udviklingen af et nyt EU-initiativ for Middelhavet ikke må medføre mindre opmærksomhed om og prioritering af støtten til de nødvendige reformer i forbindelse med demokrati og menneskerettigheder i regionen;

Kommissionens programmer for ekstern bistand og EIDHR

108. glæder sig over, at der er blevet taget hensyn til alle Parlamentets prioriteringer i EIDHR-programmeringsdokumenterne for 2007 og 2008;
109. kræver en opdatering af de elektroniske kompendier, der skal dække alle de EIDHR-projekter, der er iværksat på geografisk og tematisk plan;
110. bemærker med tilfredshed den interesse, der har været for fremlæggelse af projekter under det nye mål om støtte til menneskerettighedsforkæmpere og muligheden for hurtigt at træffe foranstaltninger for at beskytte dem; bemærker, at Kommissionen har udvalgt elleve støttemodtagere til at gennemføre disse projekter, og forventer, at de reelle aktiviteter vil blive igangsat i begyndelsen af 2009;
111. opfordrer på ny Kommissionen til at justere det antal medarbejdere, der er afsat til gennemførelsen af EIDHR, både i hovedkvarteret og i delegationerne, for at tage hensyn til særlige forhold og problemer ved dette nye instrument;
112. opfordrer Kommissionen til at sikre sammenhæng mellem Unionens politiske prioriteringer og de projekter og programmer, den yder støtte til, navnlig i forbindelse med dens bilaterale programmering i samarbejde med tredjelande;

Bistand til afholdelse af valg og valgobservation

113. bemærker med tilfredshed, at EU i stigende grad gør brug af valgbistand og valgobservation til at fremme demokrati i tredjelande og dermed øge respekten for menneskerettighederne, de grundlæggende friheder og retsstatsprincippet, og at kvaliteten og uafhængigheden af disse missioner nyder bred anerkendelse;
114. understreger, at EU's omfattende fremgangsmåde, der omfatter hele valgprocessen og bistand til både afholdelse af valg og valgobservation, har været meget vellykket for EU og medvirket til, at EU har udviklet sig til den førende internationale valgobservationsorganisation;
115. hilser den første håndbog vedrørende EU-valgobservation, der blev udsendt i april 2008, velkommen; bemærker med tilfredshed det særlige afsnit om kønsspørgsmål; bemærker,

at den nye håndbog giver et omfattende overblik over EU-valgobservationsmissionernes metode og en beskrivelse af, hvordan missionerne planlægges, udsendes og gennemføres, samt hvordan de internationale standarder anvendes i forbindelse med evalueringer og rapporter;

116. anmoder om øget opmærksomhed vedrørende kriterierne for udvælgelse af de lande, hvor valgbistand/valgobservation vil finde sted, og til overholdelse af metodologien og reglerne på internationalt plan, navnlig vedrørende missionens uafhængighed;
117. gentager sin opfordring om, at valgproceduren, både i perioden før og efter valget, skal indarbejdes på de forskellige niveauer af den politiske dialog med de pågældende tredjelande med henblik på at sikre sammenhængen i EU's politikker og fastslå menneskerettighedernes og demokratiets centrale rolle;

Mainstreaming af menneskerettigheder

118. opfordrer Kommissionen til fortsat nøje at overvåge indrømmelsen af fordele i medfør af den "generelle toldpræferenceordning plus"(GPS+-fordele) til lande, hvor der har vist sig at være alvorlige mangler ved gennemførelsen af de otte ILO-konventioner om de grundlæggende arbejdstagerrettigheder, og som har overtrådt de borgerlige og politiske rettigheder eller benyttet sig af fængselsarbejde; opfordrer Kommissionen til at udvikle kriterier for, hvornår generelle toldpræferenceordninger skal annulleres af menneskerettighedsgrunde;

Økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder

119. understreger, at de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder er lige så vigtige som de borgerlige og politiske rettigheder; betoner, at EU er forpligtet til at støtte gennemførelsen af årtusindudviklingsmålene, som fastsat i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møder i december 2007 og juni 2008;
120. opfordrer EU til at indarbejde beskyttelse af de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder i sine eksterne forbindelser til tredjelande ved regelmæssigt at sætte dem på dagsordenen for menneskerettighedsdialoger og konsultationer med tredjelande og ved at fremskynde gennemførelsen af den valgfri protokol til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, navnlig med henblik på at sikre, at den særskilte klageprocedure fungerer effektivt;
121. opfordrer Kommissionen og Rådet til at sikre sammenhæng i de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder som led i EU's politik vedrørende udvikling, ekstern handel og menneskerettigheder, og til i dette øjemed at nedsætte en interinstitutionel arbejdsgruppe om de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder;
122. understreger, at menneskerettighederne også omfatter retten til føde, passende bolig, uddannelse, vand, jord, anstændigt arbejde og socialsikring og retten til at etablere en fagforening, og at det navnlig er vigtigt at sikre disse rettigheder for ekstremt sårbare grupper, såsom mennesker i de mindst udviklede lande, postkonfliktlande og vækstlande, oprindelige befolkningsgrupper, flygtninge på grund af klimaændringer, migranter osv.

123. opfordrer Kommissionen til at gøre en særlig indsats for at sikre retten til føde under den nuværende fødevarekrise og den generelle økonomiske krise;
124. understreger behovet for at øge virksomhedernes sociale ansvar og forpligte transnationale selskaber med hovedkvarter i medlemsstaterne til i deres operationer i tredjelande at respektere de relevante ILO-bestemmelser;
125. bemærker med tilfredshed, at GPS+-ordningen ved at koble menneskerettigheder sammen med international handel fremmer bæredygtig udvikling samt god regeringsførelse og opfordrer til et effektivt tilsyn med overholdelsen af klausulen om et "væsentligt element";
126. opfordrer igen Rådet og Kommissionen til at tage EU-initiativer på internationalt plan med henblik på bekæmpelse af forfølgelse og forskelsbehandling på grund af seksuel orientering og kønsidentitet, f.eks. ved at fremme en resolution om dette spørgsmål på FN-plan og yde støtte til ngo'er og aktører, der fremmer ligestilling og ikke-diskrimination;

Effektiviteten af Europa-Parlamentets interventioner i menneskerettighedssager

127. forventer, at beslutninger og andre vigtige dokumenter vedrørende menneskerettighedsspørgsmål oversættes til det sprog, der tales i de områder, som dokumenterne omhandler;
128. opfordrer Rådet til at reagere konkret på de ønsker og bekymringer, som udtrykkes i formelle meddelelser fra Parlamentet, navnlig med hensyn til hastebeslutninger;
129. minder Parlamentets delegationer, der besøger tredjelande, om, at de systematisk bør sætte en interparlamentarisk debat om menneskerettighedssituationen på dagsordenen for deres besøg i tredjelande samt møder med menneskerettighedsforkæmpere for at få førstehåndskendskab til menneskerettighedssituationen i det pågældende land og til, om nødvendigt, at give dem international synlighed og beskyttelse;
130. glæder sig over oprettelsen af Sakharov-netværket som bekendtgjort i forbindelse med 20-året for indførelsen af Sakharov-prisen; mener, at det hurtigt bør træffe beslutning om sin drift og fremskaffe de nødvendige ressourcer til at nå sine mål;

o

o o

131. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og kandidatlandenes regeringer og parlamenter, FN, Europarådet, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa og regeringerne i de lande og territorier, der er nævnt i beslutningen.

BEGRUNDELSE

Indledning

1. Baggrunden for denne tekst fra Europa-Parlamentet, er "EU's årsberetning om menneskerettigheder" (2008), der er udarbejdet af Rådet for Den Europæiske Union¹.
2. Det er den 10. årsberetning, som EU har udarbejdet om menneskerettighederne i verden. Der er tale om en samlet beretning, der omfatter perioden mellem den 1. juli 2007 og den 30. juni 2008, og som Rådet har forfattet efter høring af de øvrige EU-institutioner.
3. Den første af disse beretninger blev forelagt i 2000. Siden da er de blevet mere omfattende, ligesom der er sket en forbedring af kvaliteten af de informationer og vurderinger, der optræder i dem. Dette skyldes ikke blot, at der naturligt nok er foretaget forbedringer i årenes løb, idet det har været muligt efterhånden at foretage rettelser, udvidelser og forbedringer i beretningernes struktur og indhold, men også, hvad der er endnu vigtigere, det forhold, at årsberetningen er udtryk for udviklingen inden for EU's indsats på menneskerettighedsområdet.
4. I takt med at denne EU-indsats med hensyn til bekræftelse, forsvar for og fremme af menneskerettighederne er blevet intensiveret både kvantitativt og kvalitativt, har årsberetningen afspejlet og indeholdt evalueringer af denne proces, der nødvendigvis må være kompliceret og ikke helt fri for modsætninger.

Beretningens mål og indflydelse

5. Beretningen har grundlæggende to mål. For det første har den som sigte at formidle basisdokumentation, der kan fungere som reference og gøre det muligt at få kendskab til, drøfte og evaluere det arbejde, der er udført i årets løb, for eventuelt at forbedre, korrigere og udvide tidligere foranstaltninger. I denne sammenhæng er den indgående behandling i Europa-Parlamentet en vigtig faktor. Det er vigtigt at føre en permanent debat for at opstille prioriteter, identificere emner, der kræver en indsats fra EU's side, og regelmæssigt at evaluere de sager, der kræver en særlig årvågenhed.
6. For det andet er målet, som det også udtrykkes i beretningen, at orientere det størst mulige publikum, både i Europa og uden for Unionens grænser, om EU's indsats for at fremme menneskerettighederne i hele verden.
7. Der er derfor tale om et årligt referencedokument, som henvender sig til alle de aktører, der på en eller anden måde direkte eller indirekte har indflydelse på den konkrete situation for menneskerettighederne i verden, eller som rammes af konsekvenserne, når denne situation er utilfredsstillende, dvs. den offentlige opinion, regeringer, parlamenter og forvaltninger, nationale og multilaterale institutioner og ngo'er og i almindelighed ikkestatslige aktører, der tilsammen udgør, hvad der kan betegnes som kimen til et

¹ Rådets dokument 14146/1/08.

globalt civilsamfund.

8. Den årlige offentliggørelse af beretningen bør være en vigtig begivenhed. I 2008, hvor 60-årsdagen for FN's verdenserklæring om menneskerettigheder fejres, og hvor der gøres status generelt over frem- og tilbageskridt for menneskerettighederne i verden, spiller EU en væsentlig rolle. Som det fastslås i indledningen til beretningen er fremme af menneskerettighederne et af de mest fremskredne aspekter af Den Europæiske Unions forbindelser udadtil.
9. I årsberetningen beskrives og analyseres ikke alene alle EU's foranstaltninger til fremme af menneskerettighederne i verden. Den indeholder også en status over den faktiske situation i forskellige lande og regioner. Beretningens indflydelse burde derfor være betydelig, ligesom dens offentliggørelse burde give anledning til særlig offentlig omtale og interesse.
10. Sådan forholder det sig imidlertid ikke, i det mindste ikke i det omfang, man rimeligvis kunne forvente, ikke ud fra ønsketænkning, men af rent objektive og fornuftsbetonede grunde. Der er et behov for at øge årsberetningens synlighed betydeligt. Parlamentet har gentaget dette flere gange i de seneste år, og det er nu på høje tid at tage initiativ til at øge synligheden af EU's årsberetninger om menneskerettighederne i verden.
11. Blandt den overflod af aktiviteter, initiativer, erklæringer, retningslinjer, rapporter og tekster af det mest forskelligartede indhold, som EU-institutionerne hvert år frembringer, har årsberetningen endnu ikke fået den betydning og genklang, som den fortjener. Dette er særlig beklageligt, for i kampen for og styrkelsen af menneskerettighederne er kommunikationen med de forskellige personer, der aktivt beskæftiger sig med eller påvirkes af menneskerettighedsproblematikken, af helt afgørende betydning. Dette står endnu mere klart i en verden, hvor den offentlige opinion er stadig mere sammenhængende og under indflydelse af kommunikationsmidlerne.
12. I første række afhænger årsberetningens indflydelse af et forhold, som ikke hænger sammen med dens udarbejdelse og ikke engang med EU's indsats på menneskerettighedsområdet i verden. Denne indsats og dermed også beretningens indhold og dens vægt, afhænger i første række af EU's interne politikker på menneskerettighedsområdet, som den beskriver og evaluerer. Om EU opnår positive resultater med fremme af menneskerettighederne uden for sine grænser, er til enhver tid afhængigt af, at Unionen selv går foran med et godt eksempel.
13. Unionen vil kun kunne gøre sin indflydelse gældende ved at forsvare, beskyttelse og styrke menneskerettighederne, hvis den selv går foran med et godt eksempel. Som det udtrykkes i beretningen, er dette et afgørende spørgsmål om troværdighed på den internationale scene
14. Det skal her nævnes, at man i denne sammenhæng bør være opmærksom på to afgørende punkter, eftersom de for betydelige dele af verdensopinionen er afgørende for Europas troværdighed på menneskerettighedsområdet. Det gælder indvandringspolitikken og politikken til bekæmpelse af terror, hvor der i alle tilfælde må kræves absolut respekt for personers rettigheder og for loven.

15. Indholdet af årsberetningen bør være så klart som muligt og skal indeholde selvkritik og kritik, når det er nødvendigt. Beretningens vægt, prestige og indflydelse afhænger i høj grad af, hvor konsekvent og sandfærdig, den er.
16. Såfremt effektivitet er en målsætning, kan denne nås på en mere hensigtsmæssig måde, hvis der i mindre grad lægges vægt på punktvis og konjunkturbestemte konflikter og uoverensstemmelser, men i stedet fokuseres på strategier og vurderinger, som er overbevisende og tager udgangspunkt i de faktiske forhold, samtidig med at de er robuste og konsekvente. Alt, hvad der minder om unødigt indblanding, bør undgås. Formen bør forenkles for at lette formidlingen, håndteringen og forståelsen mest muligt: Indledningen og konklusionerne bør være længere for at kompensere for andre dele af beretningen, som i højere grad er fremstillende og omfattende. Der bør desuden udarbejdes sammenfatninger eller resumeer, som er mere velegnede til formidling til medierne og offentligheden.
17. Den offentlige præsentation af årsberetningen bør betragtes som en højtidelig lejlighed. Dens formidling bør indgå i presse- og kommunikationsstrategier via specifikke programmer, der samordnes med de forskellige EU-institutioners forskellige afdelinger og tjenester. I disse programmer bør der lægges særlig vægt på en omfattende interaktiv præsentation på internettet.
18. Desuden bør der regelmæssigt foretages empiriske undersøgelser af den indflydelse og modtagelse, som EU's årsberetninger om menneskerettighederne i verden får i medierne, på den internationale politiske scene, i de nationale og internationale menneskerettighedsorganer og -organisationer og i offentligheden.

Kvindernes situation, kønsbestemt vold og drab på kvinder

19. Hvad spørgsmålet om kvindernes rettigheder angår, må beretningen nødvendigvis afspejle en situation, der fortsat er usammenhængende og utilfredsstillende. Blandt de spørgsmål, som EU prioriterer, og de tilhørende retningslinjer desangående (dødsstraf, tortur, menneskerettighedsforkæmpere, børnesoldater, mindreåriges rettigheder, fremme af den humanitære folkeret osv.) henvises der ikke til kvindernes underordnede stilling i mange dele af verden (med alvorlige konsekvenser for deres menneskerettigheder), og det samme er tilfældet med det alvorlige og udbredte problem med kønsbestemt vold eller de afskyelige drab på kvinder, der forekommer i en række lande. I det mindste får de ikke den opmærksomhed, som de fortjener.
20. Dette står i modsætning til, at der er en udbredt konsensus om, at det i første række er kvinder, som udsættes for forskelsbehandling, ulighed, chikane og vold i praktisk taget hele verden. Det er ikke tilstrækkeligt at anvende strategier og aktioner med mainstreaming på menneskerettighedsområdet. Der er behov for specifikke strategier og målrettede aktioner.
21. Der er tale om en mangel, der skal afhjælpes ved formulering af specifikke EU-politikker og -aktioner, som tager sigte på kvindernes menneskerettigheder. Denne mangel kommer til udtryk i beretningen, der i sine analyser kun indeholder få oplysninger og evalueringer på området.

22. Der er derfor grund til at glæde sig over, at det franske formandskab i andet halvår af 2008 behandlede spørgsmålet om kvindernes situation som en ny prioritet i forbindelse med menneskerettighederne med særlig vægt på behovet for at reagere på den tragedie, som kønsbestemt vold og kvindedrab er.

23. Europa-Parlamentet bør være særligt opmærksomt på, at disse positive intentioner giver sig udslag i effektive foranstaltninger, så der i de kommende årsberetninger om menneskerettigheder kan opnås væsentlige fremskridt med hensyn til kvindernes menneskerettigheder.
24. Et ikke uvæsentligt element i denne forbindelse er en ændring af sprogbrugen for at undgå enhver kønsbestemt bibetydning; f.eks. bør formuleringer som "rights of man" i videst muligt omfang erstattes af "human rights" i de sprog i Den Europæiske Union, hvor denne skelnen af historiske årsager stadig forekommer.

På vej mod afskaffelse af dødsstraf i hele verden

25. De nuværende generationer bør tilstræbe en fuldstændig afskaffelse overalt i verden af det barbariske og uantagelige arkaiske fænomen, som dødsstraffen er. Ligesom tidligere generationer havde held til næsten helt at afskaffe slaveriet, må vi i dag sætte os som mål at gøre en ende på henrettelser i hele verden, idet det historisk set er muligt og gennemførligt i vor tid. Det er EU, som i denne nutidens indsats fortsat må gå i spidsen med den størst mulige politiske vilje og med fornyet styrke på grundlag af de EU-retningslinjer over for tredjelande i forbindelse med dødsstraffen, som blev vedtaget i 1998 og revideret i 2008¹.
26. For det år, som beretningen omfatter, kan der gives en oversigt over vigtige begivenheder i den globale proces hen imod en definitiv afskaffelse af dødsstraffen. For det første videreførte EU konsekvent, om end med skiftende held, sine foranstaltninger vedrørende dødsstraffen i i alt 47 lande, hvor dødsstraffen beklageligvis fortsat findes².
27. For det andet fremsattes der en række offentlige udtalelser om spørgsmålet, navnlig i anledning af meddelelsen om henrettelser af mindreårige i Iran. I maj 2008 gav EU udtryk for sin bestyrtelse over den nye bølge af henrettelser i USA og opfordrede til en øjeblikkelig genindførelse af det amerikanske de facto-moratorium. Meddelelsen om afskaffelse af dødsstraffen i Rwanda og Usbekistan (2008) og i staten New Jersey (USA, 2007) blev hilst med tilfredshed.
28. FN's Generalforsamling vedtog på sit plenarmøde en resolution om et moratorium for dødsstraf på sin samling den 18. december 2007, som var resultatet af det arbejde, der var udført af en tværregional koalition af FN-medlemsstater, hvor Portugal repræsenterede EU. Dette er af meget stor betydning, for, som det betones i årsberetningen, er der tale om kulminationen på langvarige bestræbelser fra EU's side og en milepæl i den globale kampagne mod dødsstraffen i FN.
29. Selv om fremskridtene på ingen måde er tilfredsstillende³, er de resultater, der opnået

¹ http://consilium.europa.eu/cms3_fo/showPage.asp?id=822&lang=EN&mode=g

² Afghanistan, Belarus, Brunei, Burundi, Canada, Tchad, Den Demokratiske Republik Congo, Republikken Congo, Egypten, Ækvatorialguinea, Etiopien, Fiji, Ghana, Grenada, Guatemala, Guinea-Bissau, Indien, Iran, Irak, Japan, Kasakhstan, Kenya, Kuwait, Kirgisistan, Liberia, Libyen, Madagaskar, Malawi, Marokko, Namibia, Niger, Palau, Papua Ny Guinea, Rusland, Saudi-Arabien, Sydkorea, Sudan, Syrien, Taiwan, Tanzania, Togo, Turkmenistan, De Forenede Arabiske Emirater, USA, Usbekistan, Yemen og Zambia.

³ Ifølge Amnesty International's rapport for 2007 fandt der i dette år 1252 henrettelser sted i 24 lande, mens der blev afsagt 3347 dødsdomme i 51 lande. 88 % af alle registrerede henrettelser fandt sted i fem lande: Kina (mindst 470, Iran (mindst 317), Saudi-Arabien (mindst 143), Pakistan (mindst 135) og USA (42)..

med afskaffelsen af dødsstraf, opmuntrende, fordi de demonstrerer, hvor stor en indflydelse Unionen kan få, når den taler med én stemme og handler konsekvent og samordnet.

Dialoger og høringer om menneskerettighederne: udvikling og karakteristika

30. I løbet af det år, som beretningen omfatter, har der været en vækst i omfanget af de strukturerede dialoger og høringer om menneskerettighederne, som EU regelmæssigt afholder sammen med tredjelande. Selv om beretningen ikke indeholder en kvantitativ oversigt over disse (der tales om hen ved 30 dialoger, høringer og debatforummer om menneskerettigheder med tilføjelsen "i fem verdensdele"), er der alligevel en tydelig tendens til at inkludere disse instrumenter som et vigtigt redskab i EU's overordnede strategi på menneskerettighedsområdet. Denne udvikling må hilses velkommen.
31. Dog er de mangeartede former for dialog åbenbart nødvendige på grund af relationernes forskellighed og kompleksitet. Dette må dog ikke føre til, at EU anlægger forskellige strategier under hensyntagen til de forskellige partnere og det, der står på spil som led i relationerne. Uden at forfalde til blåøjethed må EU være så konsekvent som overhovedet muligt og undlade at forfalde til "realpolitik" med alle dennes - nødvendigvis negative - konsekvenser. Dette behov for konsekvens berører to områder.
32. Det er for det første vigtigt at sikre sammenhæng mellem EU's institutioner og medlemsstaterne, idet disse bør fastholde den størst mulige kohærens i forbindelse med målsætninger, værdier og holdninger. For det andet - og det er endnu vigtigere - kræves der kohærens, så der ikke indtages holdninger, der repræsenterer eller kan give anledning til en formodning om, at der anvendes forskellige målestokke, afhængigt af den betydning, som partnerne eller de pågældende interesser har.
33. Hvor beklageligt det end er, kan fordømmelser eller protester i nogle tilfælde i stedet for forbedringer resultere i, at forholdene forværres. Vi må i alle tilfælde være opmærksomme på konsekvenserne af vore handlinger, initiativer og reaktioner og udforme og anvende dem på en sådan måde, at vurderingen af de sandsynlige konsekvenser altid er et af de grundlæggende kriterier ved beslutningerne.
34. Unionen er, både i kraft af sine mål og sin karakter mere orienteret mod overtalelse end tvang. Dog bør det ikke udlægges som svaghed eller manglende konsekvens, at EU foretrækker "soft power". EU's politiske indflydelse skal til enhver tid fastholde muligheden for - med moderation, men samtidig med styrke og konsekvens - at anvende sanktioner, når der sker klare overtrædelser af de aftaler, der vedrører menneskerettighederne, eller når der forekommer åbenlyse krænkelser af menneskerettighederne. Derfor bør EU fortsætte og intensivere sine bestræbelser på at overtale staterne til at tilslutte sig Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol.
35. De betænkninger, som EU har vedtaget, og som blev udarbejdet af formanden for Underudvalget om Menneskerettigheder, Hélène Flautre¹, og af Elena Valenciano² om

¹ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//NONSGML+REPORT+A6-2008-0309+0+DOC+PDF+V0//ES&language=EShttp://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=->

indvirkningen af og de aktioner, der gennemføres som led i menneskerettighedsdialogerne med tredjelande, krævedes der en forbedring af ordningerne for information og høring af EP og denne institutions deltagelse i disse dialoger samt en mere rationel anvendelse af brugen af sanktioner over for tredjelande, så bestemmelserne vedrørende menneskerettigheder i de forskellige former for aftaler mellem EU og dens partnere ikke kan overtrædes, uden at det resulterer i en reaktion i overensstemmelse med klare og gennemsigtige kriterier, som muliggør en objektiv evaluering.

36. De vigtigste kriterier i forbindelse med menneskerettighederne, som berører mange menneskers konkrete lidelser i verden, bør hverken være bestræbelsen på at opnå umiddelbare virkninger af en fordømmelse, især af politisk karakter og med stor opmærksomhed i medierne, eller fastholdelse af en falsk realisme, hvor man af hensyn til staters interesser forholder sig tavs. Der bør tilstræbes en konkret og positiv politisk indflydelse på kort, mellemlang eller lang sigt gennem en kompleks og kontinuerlig indsats, hvor de forskellige dimensioner af dialogen, allianceerne, overtalelsen og, om nødvendigt, målrettede og konsekvente aktioner og pres indgår som elementer, der i givet fald i sidste ende fører til sanktioner eller anvendelse af internationale retlige instrumenter.
37. I denne forbindelse skal et sammenhængende og snævert samarbejde mellem EU-institutionerne samt objektivitet, konsekvens og gennemsigtighed ved anvendelsen af foranstaltningerne i tilfælde af overtrædelser af menneskerettighederne være de kriterier, der til enhver tid skal følges og fastholdes.

EU's indsats i FN's Menneskerettighedsråd

38. Under forhandlingerne i EP om de tidligere årsberetninger blev det slået fast, at det er af den største vigtighed, at initiativet til en reform af FN's menneskerettighedsinstrumenter fører til et positivt resultat. EU har hilst oprettelsen af Menneskerettighedsrådet velkomment som en væsentlig forbedring og en prioritet for den fremtidige indsats.
39. Det er dog tydeligt, at selv om Menneskerettighedsrådet ikke er præget af de alvorlige uoverensstemmelser, der forekom i den tidligere Menneskerettighedskommission, er det dog et forum for dialog, konfrontationer og spændinger mellem forskellige værdier, interesser og statsinteresser, og dette vil også fortsat være tilfældet.
40. 60 år efter undertegnelsen af verdenserklæringen om menneskerettigheder, og på trods af de fremskridt, der er opnået i denne periode, stilles der i dag i højere grad spørgsmålstejn ved den universelle karakter af principperne i erklæringen, begrundet i kulturrelativismen, ligesom det fremføres, at der sker overtrædelser af menneskerettighederne i den vestlige verden. Menneskerettighedsrådet er et forum af særlig betydning, konkret såvel som symbolsk, hvor der kan skabes en dynamik med henblik på at imødegå denne situation, der i værste fald kan indebære en kraftig forringelse af det universelle menneskerettighedsbegreb, og dette ville resultere i en

[//EP/NONSGML+REPORT+A6-2008-0309+0+DOC+PDF+V0//ES&language=ES](http://EP/NONSGML+REPORT+A6-2008-0309+0+DOC+PDF+V0//ES&language=ES)

svækkelse af den internationale indsats for at styrke og beskytte dette begreb.

41. For så vidt angår værdiernes og kulturernes mangfoldighed og tendensen til at drage relativistiske konklusioner heraf, er det vigtigt at holde sig for øje, at mennesker i hele verden forventer, at EU indtager et konsekvent sandpunkt og aktivt støtter menneskerettighedernes universelle karakter.
42. Der må derfor gøres en indsats for at give Menneskerettighedsrådet den vægt, der er nødvendig, for at det kan optræde som en troværdig og effektiv institution. Med en gennemførelse af reformen og vedtagelse af dens arbejdsprocedurer kan der tages hul på en periode med større effektivitet, så denne institution kan imødekomme de forventninger, den har vakt.
43. Navnlig kræver de første samlinger i forbindelse med den universelle regelmæssige gennemgang, som er en ny mekanisme for gennemgang af menneskerettighedssituationen i de enkelte lande i verden, at de stater, der er repræsenteret i rådet, handler i god tro og gør en energisk indsats for at sikre, at deres tilsagn om en bedre beskyttelse af menneskerettighederne giver sig udslag i konkrete forbedringer.
44. Det er af hensyn til den universelle regelmæssige gennemgangs effektivitet og troværdighed vigtigt, at den finder sted med udgangspunkt i tilgængelige rapporter, som er udarbejdet af den stat, der undersøges, og af FN's relevante organer, og i de relevante ngo'ers reaktioner. Den universelle regelmæssige gennemgang skal tjene til en effektiv regulering af staternes rapportering og af samarbejdet mellem dem, og til fastlæggelse af de ikkestatslige aktørers ansvar og rapportering.
45. Rapporten fastslår uden omsvøb - hvad der er prisværdigt - at EU vil være i mindretal i Menneskerettighedsrådet, og at EU i denne situation må modstå fristelsen til at isolere sig og bør med alle midler tilstræbe en dialog på tværs af de regionale skel.
46. EU bør i denne situation omhyggeligt overvåge og fremme Menneskerettighedsrådets udvikling og en effektiv gennemførelse af de resultater, det opnår. Med henblik herpå skal EU bestræbe sig på både i og uden for rådet at indgå de bredest mulige alliancer og flertal med det fælles sigte at gøre rådet til et effektivt og troværdigt grundlæggende instrument til at fremme menneskerettighederne i hele verden.
47. EU's indsats bør være rettet mod skabelse og udbygning af tværregionale og globale koalitioner mellem regeringer og mod at fremme konsensus mellem den offentlige opinion i verdens lande og regioner.
48. Der skal dog også tages hensyn til, at der i stigende grad optræder nye aktører på menneskerettighedsområdet: Der er ved at opstå et globalt civilsamfund i form af et stort antal nationale og tværnationale ikkestatslige organisationer. Der er tale om ikkestatslige aktører, der meget ofte sætter deres lid til EU i håb om, at denne vil gå foran med et godt eksempel.
49. Der er behov for en yderligere udvikling af dialogen og samarbejdet med alle disse ikkestatslige aktører, som EU har målsætninger til fælles med: en universel udbredelse

af demokratiet, ikkevoldelig konfliktløsning, ligestilling mellem kønnene og en bæredygtig udvikling, dvs. fremme af menneskerettighederne med henblik på at sikre konkrete, globale og fælles fremskridt.

Økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder

50. Det er karakteristisk, at beretningen indeholder afsnit om de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder. Der er tale om en principbeslutning, som bør hilses med tilfredshed. Men det er også en nødvendig påmindelse om EU's fælles ansvar i en tid med økonomisk krise og en fødevarekrise.
51. Som det vil være bekendt, er der blevet ført en principiel debat - der til dels ikke er afsluttet - mellem dem, der mener, at menneskerettighederne også omfatter retten til føde, arbejde og udvikling, og dem, der i juridisk og politisk henseende ønsker at begrænse menneskerettighederne til kun at omfatte individuelle borgerlige og politiske rettigheder og betragter ethvert forsøg på at give disse rettigheder juridisk status som noget, der vil skabe forvirring.
52. Ved at medtage disse afsnit i årsberetningen om menneskerettighederne i verden er EU i overensstemmelse med de kræfter i de internationale institutioner og i civilsamfundet, der sætter behovet for gradvise fremskridt (principielle og praktiske) hen imod en egentlig retlig beskyttelse af de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder på den globale dagsorden¹.
53. FN's Generalforsamlings vedtagelse af tillægsprotokollen til konventionen om civile og politiske rettigheder og om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder er et positivt skridt i processen for at fastslå menneskerettighedernes indbyrdes sammenhæng og udelelighed.
54. Den europæiske holdning bør, med den fleksibilitet som er nødvendig på grund af disse rettigheders iboende mangfoldighed, være konsekvent i en proces, der kun kan være langvarig og kompleks. Inspirationskilden til denne internationale indsats er EU's charter om grundlæggende rettigheder, som vedtoges i Nice i 2000, og hvis værdier og principper efter ordførerens mening har universel gyldighed.

Konklusioner

55. Det fastslås i årsberetningens indledning, at kampen for menneskerettighederne er en langsigtet kamp. I denne kamp bør EU fortsat gå i spidsen. På den internationale arena betragter vide kredse inden for verdensopinionen og i de internationale institutioner EU som den vigtigste forkæmper for menneskerettighederne i international politisk sammenhæng, trods dens begrænsninger og modsigelser. Der er et kolossalt behov for europæisk samarbejde på dette område, som det generelt er tilfældet med hensyn til fred, demokrati og den globale udvikling.
56. Der dog også nogle, der rejser tvivl om EU og fremfører, at EU anvender sine principper, som det er mest bekvemt og kun til fordel for sine egne borgere. Det bedste svar på denne kritik er at sikre sammenhæng mellem EU's interne og eksterne indsats, når det gælder menneskerettighederne. Det forudsætter formuleringen af en

¹ Der skal her henvises til, hvad Bernard Kouchner, Javier Solana og Benita Ferrero-Waldner skrev i deres indledning til årsberetningen: "Alle borgerlige, økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder er udelelige, indbyrdes sammenhængende og styrker gensidigt hinanden".

mønstergyldig politik for indvandring samt en konsekvent og forpligtende kontrol af medlemsstaternes indsats for terrorbekæmpelse. Der bør takket være regeringsskiftet i USA være mulighed for nye samarbejdsformer, som bortvejrer enhver mistanke om foranstaltninger, der strider mod overgreb på alle menneskers rettigheder værdighed. Sådanne foranstaltninger er ikke blot uantagelige, men virker også mod deres hensigt over for den alvorlige trussel, som terrorismen udgør.

57. Det forekommer indlysende på baggrund af beretningens konklusioner og med henblik på fremtiden, at EU's eksterne menneskerettighedspolitik skal være underordnet en række overordnede målsætninger, uden at andre forsømmes. Der er tale om følgende målsætninger:

- 1) En fornyet indsats for at afskaffe dødsstraffen overalt i verden; fremtidige generationer vil kunne opleve, at dette mål nås
- 2) "feminisering" af EU's foranstaltninger og programmer med henblik på en mere omfattende og specifik hensyntagen til kvindernes menneskerettigheder
- 3) en større synergi mellem EU-institutionerne (Rådet, Kommissionen og Parlamentet) på menneskerettighedsområdet, hvad der forudsætter en koordinering og den størst mulige kohærens mellem holdninger og indsats
- 4) en kvantitativ og kvalitativ udvikling af menneskerettighedsdialoger og -høringer med tredjelande; disse bør finde sted ud fra princippet om et ligeværdigt samarbejde uden indblanding, med overtalelse og konsekvent overholdelse af eksisterende aftaler
- 5) indgåelse og udvikling af mere omfattende alliancer som led i de internationale institutioner for at intensivere indsatsen for at fremme de universelle menneskerettigheder
- 6) udvikling af flere og bedre former for dialog og samarbejde med de af civilsamfundets repræsentanter og organisationer, der kæmper for menneskerettighederne på nationalt, regionalt og globalt plan
- 7) støtte til og så vidt muligt beskyttelse af menneskerettighedsaktivister, ofte anonyme mænd og kvinder, der utrætteligt kæmper for at forsvare disse universelle værdier, bør fortsat være en vigtig målsætning for EU
- 8) EU bør fastholde en energisk linje for en bekræftelse af menneskerettighedernes universelle og udelelige karakter over for enhver relativisme, som er et forsøg på at sætte spørgsmålstejn ved denne ud fra kulturelle, religiøse, politiske eller ideologiske grunde; alle mennesker bør have den samme værdighed og de samme rettigheder uanset deres race, køn, religion, synspunkter, seksuelle orientering eller oprindelse
- 9) EU bør i de internationale institutioner og mekanismer, der beskæftiger sig med menneskerettighederne på globalt og regionalt niveau, støtte formuleringen af en opfattelse, hvor de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder indgår i de generelle menneskerettigheder, et aspekt der bør fremhæves i den nuværende økonomiske og sociale situation i verden.

58. Millioner af menneskers værdighed og menneskerettigheder krænkes fortsat på grund af uretfærdige strukturer og autokratiske, svage eller ineffektive regeringer eller som følge af krig, korruption, undertrykkelse og fattigdom. Der er ofte fortsat en betydelig kløft mellem anerkendelsen af menneskerettighederne og deres faktiske overholdelse. Dertil kommer de fornyede forsøg på at rejse tvivl om, hvorvidt menneskerettighederne er universelle og udelelige i en tid, hvor den internationale politiske dagsorden og staternes indsats som reaktion på afskyelige terrorhandlinger har en tendens til at prioritere sikkerheden og lejlighedsvis skaber usikkerhed om den internationale humanitære folkeret, flygtninges internationalt anerkendte rettigheder og de internationale menneskerettighedsbestemmelser.
59. På denne baggrund må EU's indsats på menneskerettighedsområdet konsekvent styrkes over for eksisterende og nye udfordringer.

**INDIVIDUAL CASES RAISED BY THE EUROPEAN PARLIAMENT BETWEEN
JANUARY AND DECEMBER 2008**

THE SAKHAROV PRIZE 2008

The winner of the Sakharov Prize
2008

Hu JIA

**SHORTLISTED
NOMINEES**

BACKGROUND

Mr Hu JIA

Chinese campaigner for civil rights, environmental protection and AIDS advocacy. Following his testimony on human rights in China, given on 26 November 2007 via conference call to the EP's Human Rights Subcommittee, Hu Jia was arrested, charged with "inciting subversion of state power" and sentenced to three-and-a-half years' in jail.

Mr Aleksandr KOZULIN

Former presidential candidate in Belarus. According to the nomination, "Aleksandr Kozulin has shown great courage to withstand the regime's actions and to fight for freedom of thought and expression and basic civil rights. In 2006, during the presidential campaign, he was beaten several times, detained and finally sentenced to five and a half years of imprisonment".

Mr Apollinaire MALU MALU

Chair of the Independent Electoral Commission of Democratic Republic of Congo. The nomination praises "his efforts in making dialogue prevail over violence during the Goma conference [aimed at bringing peace to the DRC provinces of North and South Kivu] and for dedicating his wisdom and experience to realising these principles throughout his career".

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
ANGOLA	Jose Fernando Lelo	He is a journalist who was arrested on 15 November 2007, along with six other soldiers, and later charged with assisting the soldiers in planning a rebellion. After his trial on 16 September 2008, he was convicted to twelve years imprisonment. There were concerns over the quality of the evidence upon which M. Lelo's conviction was based, notably that it may have been obtained through torture.	A letter of concern was sent on 18 November 2008.
AFGHANISTAN	Sayed Perwiz Kambakhsh	He is a young journalist who was sentenced to death on 22 January 2008 for circulating an article about women's rights in Islam, which he had downloaded from the Internet; whereas the court ruled that the article constituted blasphemy and sentenced him to death. He was denied legal representation and was sentenced without a proper hearing. He was allegedly beaten and threatened with execution until he signed a confession. On 6 February 2008, a delegation from the Afghan Independent Journalists' Association (AIJA) met Afghan President Hamid Karzai in Kabul, providing him with details of the case and asking him to intervene on Mr Kambakhsh's behalf,	In its resolution adopted on 13 March 2008, the European Parliament - condemned the arrest and the sentencing of Mr. Kambakhsh and urgently called on the Afghan authorities to review the case, and on President Hamid Karzai, in the event that the court of appeal should uphold the death sentence, to exercise his power to pardon Mr Kambakhsh. On 21 October 2008, the Appeal Court of Kabul overturned Kambakhsh's death sentence, and sentenced him to 20 years imprisonment.

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
AZERBAIJAN	Ganimat Zahidov Eynulla Fatullayev Sakit Zahidov Fikret Hüseynli, Baxaddin Xaziyeu Nicat Hüseynov Elmar Hüseynov	Three journalists currently detained in prison whose arrests appear to have been politically motivated: Ganimat Zahidov, editor of the daily Azadlig, Eynulla Fatullayev, editor of two dailies Realny Azerbaijan and Gundelik Azerbaijan Sakit Zahidov, journalist of the daily Azadlig. Attacks on three journalists associated with the opposition party: Fikret Hüseynli, correspondent of Azadlig Baxaddin Xaziyeu, editor-in-chief of the daily Bizim Yol Nicat Hüseynov, Azadlig journalist Elmar Hüseynov, editor-in-chief of the weekly newspaper Monitor, who was shot and killed by unidentified individuals in 2005. None of the above incidents were effectively investigated.	A letter of concern was sent on 16 January 2008.
	Farhad Aliyev	Concerning Mr Farhad Aliyev, the former Minister of economic development, there have been allegations of violations of his right to a fair trial and of poor conditions of his detention According to a letter received from lawyers representing Mr Aliyev, he was denied due process in pre-trial detention, his right to legal counsel of his choosing was consistently abused and he was denied regular access to his attorneys. In addition, Mr Farhad Aliyev has allegedly been denied sufficient medical attention despite serious heart problems and was not allowed to contact his family.	

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
BELARUS	Aleksander Milinkevich, Aliaksandr Zdvizhkov, Alyaksandr Kazulin	Aleksander Milinkevich, the leader of the united democratic opposition of Belarus who was arbitrarily arrested and temporarily detained. Aliaksandr Zdvizhkov, a journalist who was sentenced to three years imprisonment during a clampdown of the independent media. Alyaksandr Kazulin, he was nominated for the 2008 Sakharov Prize	In its resolution dated 21 February 2008, the European Parliament - expressed solidarity with the united democratic opposition of Belarus and the leader of that movement, Aleksander Milinkevich, - communicated its regret that the situation of democracy, human rights and law was not improving, - condemned the sentence of Aliaksandr Zdvizhkov as unjustly harsh and called on the Belarusian Government to reconsider the decision, - urged the Belarusian authorities to release immediately and unconditionally the remaining political prisoner, Alyaksandr Kazulin, and to stop using intimidation, harassment, targeted arrests and politically motivated prosecutions against the activists of the democratic opposition and civil society in Belarus, - expressed regret that Belarus is the only country in Europe to retain the death penalty during

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
			times of peace. In its resolution adopted on 9 October 2008, the European Parliament: - expressed its satisfaction that the political prisoners Mr Alyaksandr Kazulin, Mr Sergei Parsyukevich and Mr Andrei Kim had been released
	Andrei Kim and Siarhei Parsyukevich, Aliaksandr Kazulin	Andrei Kim and Siarhei Parsyukevich, two pro-democratic activists who have been given harsh sentences for taking part in peaceful entrepreneurs' demonstrations on 10 and 21 January 2008. Aliaksandr Kazulin, the remaining political prisoner still under detention and mentioned in the Resolution adopted on 21 February 2008.	In its resolution adopted on 22 May 2008 the European Parliament, - condemned the harsh sentences given to Syarhei Parsyukevich and Andrei Kim on 22 and 23 April 2008 at the same time, deplored the reportedly excessive force used by Belarusian security forces against and the arrests of peaceful citizens and calls on the Belarusian authorities to unconditionally abstain from all use of force against the representatives of the democratic opposition. - urged the Belarusian authorities to release immediately and unconditionally the remaining political prisoner, Aliaksandr Kazulin, and to cease using intimidation, harassment, targeted arrests and politically motivated prosecutions against the activists of the democratic opposition and civil society in Belarus.
BURMA	Aung San Suu Kyi	Thr General Secretary of the National League for Democracy (NLD), who has spent thirteen of the last eighteen years as a political prisoner under house arrest, had her house arrest extended by the junta, and where on 11 June	In its resolution adopted on 19 June 2008, the European Parliament - strongly condemned the decision by the Burmese authorities to extend the house arrest of Aung San Suu Kyi,

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
		2008 official newspapers of the Burmese military junta, including the regime's mouthpiece, The New Light of Myanmar, called for the public flogging of Daw Aung San Suu Kyi, and whereas the military junta has refused to distance itself from this suggestion.	deplored the detention of the group of political activists demanding the release of Aung San Suu Kyi and urged the Burmese authorities to free all political prisoners without further delay. - denounced the prospect of the flogging of Aung San Suu Kyi as a crime against humanity. In its resolution adopted on 23 October 2008, the European Parliament: - condemned the continued detention of Aung San Suu Kyi, and called for her immediate release.
CHAD	Ibni Oumar Mahamat Saleh	A spokesperson for the Coalition of Political Parties of the democratic opposition who had not been heard of since his arrest on 3 February 2008.	In its resolution adopted on 24 April 2008, the European Parliament - voiced its utmost concern for the fate of Ibni Oumar Mahamat Saleh, of whom there had been no news since his arrest on 3 February 2008, and held the Chadian authorities personally responsible for his state of health and called on them to take the necessary measures so that he regains his freedom without delay.
CHINA	Hu Jia	The winner of the 2008 Sakharov Prize	In its resolution adopted on 17 January 2008, the European Parliament - condemned the detention of Hu Jia and raised concerns about the conditions under which he was being kept and urged the Chinese authorities to release him promptly.
CUBA	Antonio Ramón Díaz Dr. José Luis García Paneque	The husbands of two members of the human rights organisation Ladies in White, who have not received adequate medical care whilst in detention	A letter of concern was sent on 27 March 2008.

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
		to the extent that the situation has potentially become life threatening. Concerns also remain that the two men did not receive a fair trial for their alleged crimes.	
DEMOCRATIC REPUBLIC OF CONGO	Julienne Lusenge	Julienne Lusenge, co-ordinator of the association "Solidarité féminine pour la paix et le développement intégral (SOFEPADI)" was a victim of intimidation and death threats upon her return to DRC. This wave of intimidation followed her participation in a roundtable discussion on 25 March 2008, with the European Parliament's Sub-Committee on Human Rights on the human rights situation in DRC.	A letter of concern was sent on 9 April 2008
INDIA	Henri Tiphagne Mahaboob Batcha V.P. Gunasekaran	Henri Tiphagne, Executive Director of People's Watch, Mahaboob Batcha, Managing Trustee of the Society for Community Organisation Trust (SOCO Trust), and V.P. Gunasekaran, District Secretary of the Communist Party of India were arrested alongside several human rights defenders for peacefully taking part in "The Long March for Justice for Special Task Force (STF) victims". Although released on the same evening, this arbitrary arrest of peaceful protestors was a cause for concern.	A letter of concern was sent on 4 June 2008.
INDONESIA	Munir Said Thalib	A leading Indonesian human rights activist, founder of human rights organisations, died from arsenic poisoning on Garuda flight GA974 from Singapore to Amsterdam on 7 September 2004. The report by an independent fact-finding team into the Munir Said Thalib case, ordered by the Indonesian President, has never been made public and the only person to have been prosecuted in connection with the case,	In its declaration adopted on 10 April 2008, the European Parliament - expressed its concern that this murder was meant to intimidate and threaten all other Indonesian human rights defenders and journalists, - called on the Indonesian authorities to take all necessary action to ensure that those responsible for the murder at all levels are brought to trial and

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
		former Garuda co-pilot Pollycarpus Budihari Priyanto, had his conviction overturned by the Indonesian Supreme Court in October 2006.	justice is delivered as quickly as possible. The former Deputy Chief of Indonesia's National Intelligence Agency (Badan Intelijen Nasional - BIN), Mr. Muchdi Purwopranjono, was arrested in June 2008 and his trial for the "premeditated murder" of Mr. Said Thalib began in August 2008. However, on 31 December, 2008, the South Jakarta District Court decided to acquit him for want of evidence.
IRAN	Seyed Mehdi Kazemi	He is a 19-year-old homosexual Iranian citizen, who requested asylum in the United Kingdom and had his application rejected; whereas, fearing deportation, he fled to the Netherlands, where he applied for asylum; whereas Dutch authorities, after examining his request, have decided to send him back to the UK. The Iranian authorities routinely detain torture and execute persons, notably homosexuals, and Mr Kazemi's former partner has already been executed and his father has threatened him with death.	In its resolution adopted on 13 March 2008, the European Parliament - expressed its concern over the fate of Mehdi Kazemi, and asked for the proper and full application of the Qualifications Directive, which recognises persecution for sexual orientation as a ground for granting asylum and requires Member States to consider the individual case and the situation in the country of origin, including laws and regulations and the manner in which they are applied. - appealed to the Member States involved to find a common solution to ensure that Mehdi Kazemi is granted asylum or protection on EU soil and not sent back to Iran, where he would most certainly be executed, thus ensuring that Article 3 of the ECHR is fully respected by all European authorities and notably, in this case, by the UK. On 19 May 2008, Mehdi Kazemi received notification from the British Home Office

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
			that he had been granted asylum in the United Kingdom.
	Khadijeh Moghaddam	Khadijeh Moghaddam, a prominent women's rights and environmentalist campaigner was arrested on 8 April 2008, and was only released after paying a high bail payment of IRR 1 billion (approximately EUR 50 000),	In its resolution adopted on 24 April 2008, the European Parliament - welcomed the release of Khadijeh Moghaddam and Mokarrameh Ebrahimi, and noted the roles of the Iranian Supreme Leader and head of the judiciary in those cases, and called for the release of Shahla Jahed,
	Ten women: Iran, Khayrieh, Kobra N., Fatemeh, Ashraf Kalhori, Shamameh Ghorbani, Leyla Ghomi, Hajar, the sisters Zohreh and Azar Kabiriniat; Two men: Abdollah Farivar and an unnamed Afghan national	The ten women and two men who continued to be at risk of being stoned to death.	- strongly condemned the repression of civil society movements in Iran, including women's rights defenders, and urged the Iranian authorities to end the harassment, intimidation and persecution of people peacefully exercising their right to freedom of expression, association and assembly, and to release immediately and unconditionally all prisoners of conscience.
	Mokarrameh Ebrahimi	Mokarrameh Ebrahimi, was sentenced to death by stoning, together with her partner, the father of her children, for the simple reason of having maintained an extra-matrimonial relationship	- reiterated its strong condemnation of the death penalty in general.
	Ja'Far Kiani	Ja'Far Kiani, who was stoned to death in July 2007, but whose partner Mokarrameh Ebrahimi was pardoned by Supreme Leader Ayatollah Ali Khamenei after 11 years of imprisonment and released on 17 March 2008, together with her 5-year-old son.	

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
	Shahla Jahed	Shahla Jahed, a 'temporary' wife, who had been found guilty of murdering her husband's permanent wife, whose conviction was later overturned by the head of the judiciary, Ayatollah Seyyed Mahmoud Hashemi Shahroudi.	
	Mohammad Hassanzadeh	Mohammad Hassanzadeh, a juvenile offender who was executed on 10 June 2008, was under the age of 18 at the time of execution.	In its resolution adopted on 19 June 2008, the European Parliament
	Behnoud Shojaee, Mohammad Fedaei, Saeed Jazee and Behnam Zaare	Four juvenile offenders who face imminent risk of execution.	- strongly condemned the death sentences and executions in Iran, in particular those imposed or carried out on juvenile offenders and minors, and urged the Iranian authorities to respect internationally recognised legal safeguards with regard to minors; - condemned in the strongest possible terms the execution of Mohammad Hassanzadeh, who was under the age of 18 when he was executed, - urged the Iranian authorities to halt the execution of Behnoud Shojaee, Mohammad Fedaei, Saeed Jazee, Behnam Zaare and all other juvenile offenders sentenced to death.

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
	Hassan Mozafari Rahman Shahidi Reza Hejazi Amir Marollahi, Behnood Shojae, Mohammed Fadaei and Bahman Soleimanian Yaghoub Mehrnehad Farzad Kamangar Soghra Najafpour	On 22 July 2008 juvenile offenders Hassan Mozafari and Rahman Shahidi were executed, and on 19 August 2008 19-year-old Reza Hejazi was hanged for an alleged murder which he committed when he was 15 years old. Neither Hejazi's family, nor their lawyer, were notified of the time and place of the scheduled executions, in violation of Iranian law. Juvenile offenders Amir Marollahi, Behnood Shojae, Mohammed Fadaei and Bahman Soleimanian face imminent risk of execution. Yaghoub Mehrnehad, an ethnic Baluchi and executive director of the Voice of Justice Youth Association, who was executed on 4 August 2008, after having publicly confronted local officials demanding accountability for their poor performance. Minority rights activist, Kurdish teacher Farzad Kamangar, has been condemned to death on charges, without evidence, of taking up arms against the state. Soghra Najafpour, who has spent almost the entire past 19 years of her life on death row for a murder which took place when she was 13 years old	In its resolution adopted on 4 September 2008, the European Parliament: - reiterated its call on the members of the Majlis to urgently amend legislation in order to ensure that no-one is executed for a crime committed when less than 18 years of age and to raise the age of legal responsibility to international standards, - strongly condemned the persecution and imprisonment of citizens in Iran who engage in the defence of human rights and campaign against the death penalty, and are frequently charged with 'activities against national security'; calls, in particular, for the unconditional release of Emadeddin Baghi and Mohammad Sadegh Kabovand and the commutation of the death sentence on Farzad Kamangar, as well as a reinvestigation into his case
IRAQ	Tareq Aziz	Tareq Aziz, the former Iraqi deputy Prime Minister who is currently on trial for his responsibility in relation to atrocities committed by the Iraqi regime in the 1980s. There are concerns that he is	A letter of concern was sent on 17 July 2008

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
		being tried without legal representation, and that he will be sentenced to death and executed soon after.	
KASHMIR	Parvez Imroz	An award-winning human rights lawyer, president of the Jammu and Kashmir Coalition of Civil Society and founder of the Association of the Parents of Disappeared Persons (APDP), he survived an armed attack on 30 June 2008 in Srinagar by alleged security forces members	In its resolution adopted on 10 July 2008, the European Parliament: - expressed its concern for the safety of Parvez Imroz and other human rights activists who are investigating the unmarked graves and other allegations of human rights abuses in Jammu and Kashmir, - called on the Indian authorities to ensure their protection and allow them to operate without fear of harassment and violence - urged the authorities to conduct a prompt and impartial investigation into the attack on Parvez Imroz, to make the results public and to bring those responsible to justice
MAURITANIA	Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahi Yahya Ould Ahmed el-Waghef	President Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahi, Prime Minister Yahya Ould Ahmed el-Waghef, and other members of the government, were placed under house arrest following a military coup on 6 August 2008, when President Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahi was ousted by a group of high-ranking generals whom he had dismissed from office earlier that day. The coup marked the second one in the country in three years, and it violated both constitutional legality and the results of democratic and internationally validated elections.	In its resolution adopted on 4 September 2008, the European Parliament: - expressed regret that the coup had taken place, as it marked a setback given the notable developments made in advancing democracy in the country, - called for the immediate release of President Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahi, Prime Minister Yahya Ould Ahmed el-Waghef, and other members of the government still under house arrest in various locations. On 12 August 2008, it was reported that Prime Minister Yahya Ould Ahmed el-Waghef, and other members of the government were released from

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
			house arrest. On 21 December 2008, it was reported that President Sidi Mohamed Ould Cheikh Abdallahi was released from house arrest following intense international pressure.
OCCUPIED PALESTINIAN TERRITORIES	The al-Kurd family	On the night of Sunday, 9 November 2008, members of the Israeli police and armed forces evicted the al-Kurd family from their home in the Sheikh Jarrah neighbourhood of East Jerusalem where they had lived for more than 50 years; whereas, immediately afterwards, they allowed settlers to enter the family's house and then sealed off the area. This eviction was carried out on the basis of an order issued by the Israeli Supreme Court on 16 July 2008 following long and controversial legal proceedings on disputed ownership before Israeli courts and authorities.	In its resolution adopted on 20 November 2008, the European Parliament: - expressed its deep concern at the eviction of the al-Kurd family, the recent destruction of the houses of Palestinian families by the Israeli authorities in several areas of East Jerusalem and the possible serious consequences of these measures - called on the Council, the Commission and the international community, including the Quartet, to make all possible efforts to protect Palestinian residents in the Sheikh Jarrah neighbourhood and other areas of East Jerusalem and calls on the Quartet to play a more active role in this direction; - reiterated its call to the Israeli authorities immediately to halt any expansion of settlements and the building of the security fence beyond Israel's 1967 borders, actions which are contrary to international law and are undermining peace efforts.
RUSSIA	Magomed Evloïev Miloslav Bitokov	Magomed Evloïev, a journalist opposed to the Russia Republic of Ingushetia was shot in the head on 31 August 2008 shortly after being released from police custody. Miloslav Bitokov, editor of the newspaper Gazeta Yuga	A letter of concern was sent to the French Foreign Minister, Bernard Kouchner, on 26 September 2008.

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
	Abdullah Alishaev	suffered an armed attack from unknown assailants on 2 September 2008 in the town of Nalchik. Abdullah Alishaev, a reporter from the television channel TV-Chirkei died on 3 September 2008 as a result of gunshot wounds from unknown assailants.	
	Otto Messmer, Victor Betancourt Karinna Moskalenko Magomed Evloyev Akhmed Kotiev Zurab Tsechoev Dmitrii Kraiukhin Stanislav Dmitrievski	On 28 October 2008 Otto Messmer, leader of the Russian Jesuit order, and Victor Betancourt, an Ecuadorean priest, were brutally murdered in their Moscow apartment. In mid-October 2008 a leading Russian human rights lawyer, Karinna Moskalenko, who has successfully represented 30 Russian citizens in the European Court of Human Rights, was the victim of an attempt to poison her by placing mercury in her car in Strasbourg. On 31 August 2008 Magomed Evloyev, the owner of an Ingush independent website, was killed while in police custody, Attempts on the lives of human rights defenders, including the Ingush opposition leader Akhmed Kotiev, the human rights defender Zurab Tsechoev from Ingushetia, the human rights activist Dmitrii Kraiukhin from Orel and the human rights activist Stanislav Dmitrievski from Nizhni Novgorod, were recorded between July and October 2008	In its resolution adopted on 18 December 2008, the European Parliament: - drew attention to the growing trends of violence which, according to the Moscow Bureau for Human Rights, have resulted in more than 100 people being killed in 2008 on the basis of their race, nationality, religion or sexual orientation, and to the absence of effective condemnation of such hate crimes by Russian authorities; - expressed alarm at the attempt made in October 2008 on the life of human rights lawyer Karinna Moskalenko and her family, and appeals to both the French and Russian authorities to identify the perpetrators and their motives; - asserted that the activities of human rights lawyers acting in cases involving alleged human rights abuses, who have to take great personal risks in continuing their work, should be afforded the highest respect, protected by the state and supported by the international community.

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
SOMALIA	Nasteh Dahir Farah	Nasteh Dahir Farah, Vice-President of the National Union of Somali Journalists, who was gunned down in the southern town of Kismayu (Somalia) on Saturday, 7 June 2008.	In its resolution adopted on 19 June 2008, the European Parliament -strongly condemned the continued fighting, targeted killings and other serious violations of human rights committed by all parties to the conflict, which has caused the loss of life of numerous Somali civilians and a humanitarian catastrophe.
	Mohamed Mahdi	Mohamed Mahdi, prominent Somali aid worker, the head of the local Woman and Child Care aid agency, who was shot in Mogadishu by unidentified gunmen in June 2008.	
	Jolanda Occhipinti, Giuliano Paganini and Abdirahaman Yussuf Harale	The two Italian members and one Somali member of the agricultural NGO Cooperazione Italiana Nord Sud, who were kidnapped on 21 May 2008 around 60 km south of Mogadishu, for whom a ransom of USD 1 000 000 has been demanded.	-deplored the brutal, targeted murders of Nasteh Dahir Farah and Mohamed Mahdi, and called for the liberation of the three members of Cooperazione Italiana Nord Sud.
	Aisha Ibrahim Duhulow Two Italian Roman Catholic nuns (Maria Teresa Olivero and Caterina Giraudo)	Aisha Ibrahim Duhulow, a 13-year-old girl, was stoned to death in Somalia after being accused and convicted of adultery in breach of Islamic law while she was in fact a victim of rape by three men. The stoning was carried out by a group of 50 men in a stadium in the southern port of Kismayo, in front of around 1000 spectators. The al-Shabab militia, who control Kismayo, detained and ordered the execution by stoning of Aisha Ibrahim Duhulow, but did not arrest or detain those accused of her rape. Inside the stadium, militia members opened fire when some of the people at the stadium attempted to save the life of Aisha Ibrahim Duhulow, and shot dead a boy who was a bystander. Maria Teresa Olivero and Caterina Giraudo; two Italian Roman Catholic nuns from Kenya who were kidnapped,	In its resolution adopted on 20 November 2008, the European Parliament: - strongly condemned the stoning and execution of Aisha Ibrahim Duhulow and expressed its horror at such a barbaric act perpetrated against a 13-year-old rape victim; - called on the Somali Government to condemn this execution and to take action to prevent such brutal executions in the future; - called on the Somali Government to issue documents and make statements to restore the honour of Aisha Ibrahim Duhulow posthumously; - called for those accused of raping Aisha Ibrahim Duhulow to be brought to trial in accordance with due process, - called on both the Somali and Kenyan authorities to make all possible efforts and take all possible political and

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
		then taken to Somalia.	diplomatic initiatives to secure the release of the two Italian Roman Catholic nuns.
SYRIA	Akram Al Bunni Jaber Al Shoufie Ali Al-Abdullah Fayez Sarah Mohammed Haj Darwish	Akram Al Bunni, founding member of the Committee for the Revitalisation of Civil Society in Syria; Jaber Al Shoufie, member of the executive board of the Committee for the Defence of Democratic Liberties and Human Rights in Syria; Ali Al-Abdullah, member of the Committee for the Revitalisation of Civil Society in Syria; Fayez Sarah, journalist and founding member of the Committee for Revitalisation of Civil Society in Syria; Mohammed Haj Darwish, member of the Human Rights Association in Syria (HRAC) and founding member of the Committee for the Revitalisation of Civil Society in Syria These five individuals were arrested and detained after participating in a meeting asking for a peaceful democratic change in Syria organised by the Damascus Declaration for Democratic and National Change initiative. According to information received, none of the detainees had been brought before a court nor had been presented with charges.	A letter of concern was sent on 17 January 2008.
	Anwar Al-Bunni	Anwar Al-Bunni, lawyer, founding member of the Human Rights Association in Syria and president of the	

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
		Committee for the Defence of Political Prisoners. He is serving a five-year prison sentence pronounced on 24 April 2007 for "defamation against the Minister of Social Affairs". There were concerns that this was an unfair trial, which was conducted in an attempt to intimidate human rights defenders.	
UNITED STATES OF AMERICA	Troy Davis	He was sentenced to death by the Georgia State Court in 1991 for the murder of a policeman and scheduled to be executed at the end of July 2008. According to Troy Davis' lawyers, there is abundant proof of his innocence, material evidence against him has never been produced and seven witnesses for the prosecution have retracted their testimony	In its resolution adopted on 10 July 2008, the European Parliament: - asked that Troy Davis' death sentence be commuted and, in view of the abundant evidence which might lead to such commutation, for the relevant courts to grant him a retrial, - urgently appealed to the Georgia State Board of Pardons and Paroles to commute Troy Davis' death sentence. On 24 October 2008, the 11th U.S. Circuit Court of Appeals has issued a 25-day stay of execution for Troy Davis, just three days before he was due to be executed.
VENEZUELA	Julio Soto	On 1 October 2008, Julio Soto, the student leader of the COPEI party and President of the Students Union at Zulia State University, was riddled with bullets in his car in the city of Maracaibo – a crime that was committed under strange circumstances and that has yet to be resolved.	In its resolution adopted on 23 October 2008, the European Parliament: - vigorously condemned the murder of the student leader, Julio Soto; conveyed its condolences to the victim's family and friends and called on the Venezuelan authorities to make every possible effort to investigate this crime as soon as possible, so that the perpetrators and those responsible are brought to justice and the crime does not

COUNTRY	NAME	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY PARLIAMENT
			go unpunished.
ZIMBABWE	Jestina Mukoko Zacharia Nkomo Broderick Takawira Pascal Gonzo	Jestina Mukoko, the director of the Zimbabwe Peace Project (ZPP), Zacharia Nkomo, the brother of the leading human rights lawyer Harrison Nkomo, Broderick Takawira, a provincial coordinator of the ZPP, and Pascal Gonzo, a driver at ZPP were all kidnapped by the Mugabe regime.	In its resolution adopted on 18 December 2008, the European Parliament: - firmly condemned the continuing violence perpetrated by the Mugabe regime against members and supporters of the MDC - expressed outraged by the spate of recent abductions of human rights defenders and calls for their immediate release and for the perpetrators to be brought to justice

BILAG II

LIST OF RESOLUTIONS

List of resolutions adopted by the European Parliament between January 2008 and December 2008, and relating directly or indirectly to human rights violations in the world

(<http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/publicationsCom.do?language=EN&body=DRO>)

Country	Date of adoption of resolution
<u>AFRICA</u>	
BURUNDI	22.05.08
CHAD	24.04.08
DEMOCRATIC REPUBLIC OF CONGO	17.01.08 (Rape as a war crime), 21.02.08, 23.10.08, 20.11.08 (Situation in East DRC)
EGYPT	17.01.08
KENYA	17.01.08
MAURITANIA	04.09.08
NIGERIA	20.11.08 (Death penalty)
SOMALIA	19.06.08, 20.11.08
SUDAN	22.05.08 (ICC)
TANZANIA	04.09.08
ZIMBABWE	24.04.08, 10.07.08, 18.12.08
<u>AMERICA</u>	
NICARAGUA	18.12.08
VENEZUELA	23.10.08
<u>ASIA</u>	
AFGHANISTAN	13.03.08 (Perwiz Kambakhsh)
BANGLADESH	10.07.08
BURMA (MYANMAR)	24.04.08, 22.05.08, 19.06.08, 23.10.08
CHINA	17.01.08 (Hu Jia), 10.04.08 (Tibet), 10.07.08
INDONESIA	10.04.08 (Murder of Munir Said Thalib)
KASHMIR	10.07.08
TIMOR-LESTE	21.02.08

Country	Date of adoption of resolution
<u>EUROPE</u>	
ARMENIA	13.03.08
BELARUS	21.02.08, 22.05.08, 28.09.08
GEORGIA	05.06.08
RUSSIA	13.03.08, 18.12.08
Census of the Roma on the basis of ethnicity in Italy	10.07.08
The situation of women in the Balkans	04.12.08
<u>MIDDLE EAST</u>	
IRAN	31.01.08, 13.03.08 (Seyed Mehdi Kazemi), 24.04.08 (Women's Rights), 19.06.08, 04.09.08
LEBANON	22.05.08
PALESTINE	21.02.08 (Gaza), 04.09.08 (Palestinian prisoners in Israeli jails), 20.11.08 (al-Kurd family)
<u>MISCELLANEOUS</u>	
A European Strategy on the Roma	31.01.08
Seventh Human Rights Council of the United Nations	21.02.08
Human Rights in the World 2007 and the EU's policy on the matter	08.05.08
Death Penalty	10.07.08
The evaluation of EU sanctions as part of the EU's actions and policies in the area of human rights	04.09.08
Promoting social inclusion and combating poverty	09.10.08
Development perspectives for peace-building and nation building in post-conflict situations	18.12.08

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	31.3.2009
Resultat af den endelige afstemning	+ : 42 - : 1 0 : 5
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Sir Robert Atkins, Angelika Beer, Călin Cătălin Chiriță, Véronique De Keyser, Jas Gawronski, Ana Maria Gomes, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Helmut Kuhne, Vytautas Landsbergis, Johannes Lebech, Willy Meyer Pleite, Francisco José Millán Mon, Baroness Nicholson of Winterbourne, Raimon Obiols i Germà, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Pașcu, Béatrice Patrie, Alojz Peterle, Tobias Pflüger, João de Deus Pinheiro, Hubert Pirker, Pierre Pribetich, Libor Rouček, Flaviu Călin Rus, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Hannes Swoboda, István Szent-Iványi, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Andrzej Wielowieyski, Jan Marinus Wiersma, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Laima Liucija Andrikienė, Árpád Duka-Zólyomi, Milan Horáček, Gisela Kallenbach, Tunne Kelam, Jules Maaten, Erik Meijer, Nickolay Mladenov, Doris Pack, Rihards Pīks
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 178, stk. 2	Brigitte Fouré